

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

13 december 2000

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

ACTUELE VRAGEN

RESOLUTIES GEVOLGEN VOOR HALLE-VILVOORDE VAN DE REORGANISATIE VAN DE POLITIEDIENSTEN

JAARVERSLAG 1999-2000 VAN HET KINDERRECHTENCOMMISSARIAAT

BEGROTING 2001 VAN HET KINDERRECHTENCOMMISSARIAAT

RESOLUTIE NALEVING AANBEVELINGEN AFDELING FINANCIERINGSBEHOEFTE VAN DE OVERHEID VAN DE HOGE RAAD VAN FINANCIËN

Inhoud

Nr. 15

Woensdag 13 december 2000

Berichten van verhindering	1
Ontwerp van werkingsbegroting van het Vlaams Parlement	
Indiening	1
Voorstel tot wijziging van het Reglement	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van decreet	
Indiening en verwijzing	2
Voorstellen van resolutie	
Indienen en verwijzing	2
Moties van aanbeveling	
Indiening	2
Verslag van het Rekenhof	
Rechtzetting	3
Advies van de Raad van State	
Indiening en verwijzing	3
Verslagen	
Indiening	3
Tekst aangenomen door de Commissies	
Indiening en verwijzing	5
Mededeling van de Vlaamse regering	
Indiening	5
Mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	5
Mededeling van de Vlaamse Mediaraad	
Indiening	6
Mededeling van de Vlaamse Geschillenraad voor Radio en Televisie	
Indiening	6
Mededelingen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)	
Indiening	7
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	7
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	7

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling	7
Spreker : de heer Francis Vermeiren	
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van de heer Dirk Holemans tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de bescherming van zogenaamde klokkenluiders binnen de Vlaamse administratie	8
Actuele vraag van de heer Patrick Hostekint tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de samenwerking tussen Wallonië en Brussel inzake buitenlandse handel en de gevolgen hiervan voor Vlaanderen	
Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de samenwerking tussen Wallonië en Brussel inzake buitenlandse handel en de gevolgen hiervan voor Vlaanderen	8
Actuele vraag van de heer André-Emiel Bogaert tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de vereffening van Gimvindus	10
Actuele vraag van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de planning van de uitzendingen door derden op radio en tv	12
Actuele vraag van de heer Walter Vandebossche tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de verklaringen van de minister-president betreffende de toekomst van Brussel als Europees district	
Actuele vraag van de heer Sven Gatz tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de verklaringen van de minister-president betreffende de toekomst van Brussel als Europees district	
Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de verklaringen van de minister-president inzake Brussel als Europees district en over de geplande korting op de personenbelasting	13
Actuele vraag van de heer Didier Ramoudt tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de budgettaire weerslag van het federale verbod op slot-gokautomaten	17
Actuele vraag van de heer Jan Laurys tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden en tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de toepassing van het Vlaams werkgelegenheidsakkoord	18
Actuele vraag van mevrouw Ria Van Den Heuvel tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de veiligheid van alle weggebruikers bij wegwerken	19
Actuele vraag van de heer Jan Van Duppen tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het gebrek aan behandelings- en verzorgingsmogelijkheden voor geïnterneerden	20
Actuele vraag van de heer André Van Nieuwerkerke tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de onderhandelingen voor een nieuwe onderwijs-CAO	
Actuele vraag van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de onderhandelingen voor een nieuwe onderwijs-CAO	21
Actuele vraag van de heer Joachim Coens tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het gelijkstemmen van de Brusselse en Vlaamse geluidsnormen voor het luchtverkeer	23

Voorstel van resolutie van de heren André Denys, Gilbert Bossuyt, Ludo Sannen en Chris Vandenbroeke betreffende de naleving van de aanbevelingen van de afdeling "Financieringsbehoeften van de overheid" van de Hoge Raad van Financiën – 502 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2 Voorstel tot spoedbehandeling Sprekers : de heren Eric Van Rompuy, André Denys en Herman De Reuse	24
Voorstel van resolutie van de heer Joris Van Hauthem betreffende de gevolgen voor Halle-Vilvoorde van de reorganisatie van de politiediensten – 492 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2 Stemming over het aanvatten van de bespreking Sprekers : de heren Joris Van Hauthem en Eric Van Rompuy	27
Voorstel van resolutie van de heer Joris Van Hauthem betreffende de gevolgen voor Halle-Vilvoorde van de reorganisatie van de politiediensten – 492 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2 Voorstel van resolutie van mevrouw Sonja Becq en de heer Eric Van Rompuy betreffende de reorganisatie van de politiediensten en de gevolgen ervan voor het bestuurlijke arrondissement Halle-Vilvoorde – 499 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3 Bespreking Sprekers : mevrouw Dominique Guns, verslaggever, mevrouw Sonja Becq, de heren Joris Van Hauthem, Etienne Van Vaerenbergh, Stefaan Platteau, Herman De Reuse, Paul Van Grembergen, Eric Van Rompuy en Francis Vermeiren	27
Jaarverslag 1999-2000 van het Kinderrechtencommissariaat – 42 (2000-2001) – Nr. 1 Bespreking Sprekers : mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Ria Van Den Heuvel, de heer Chokri Mahassine en mevrouw Isabel Vertriest	38
Begroting van het Kinderrechtencommissariaat voor het begrotingsjaar 2001 Bespreking en stemming	44
Voorstel van resolutie van de heren André Denys, Gilbert Bossuyt, Ludo Sannen en Chris Vandenbroeke betreffende de naleving van de aanbevelingen van de afdeling "Financieringsbehoeften van de overheid" van de Hoge Raad van Financiën – 502 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2 Bespreking Spreker : de heer Paul van Grembergen Stemming over het amendement Sprekers : de heer Luc Martens, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en de heer Johan Weyts Hoofdelijke stemming	44 45 47
Voorstel van resolutie van de heer Joris Van Hauthem betreffende de gevolgen voor Halle-Vilvoorde van de reorganisatie van de politiediensten – 492 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	48
Voorstel van resolutie van mevrouw Sonja Becq en de heer Eric Van Rompuy betreffende de reorganisatie van de politiediensten en de gevolgen ervan voor het bestuurlijke arrondissement Halle-Vilvoorde – 499 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3 Stemming over de amendementen Spreker : de heer Joris Van Hauthem	50

Intrekking	53
Spreker : de heer Eric Van Rompuy	
Overneming	53
Sprekers : de heren Francis Vermeiren, Joris Van Hauthem en Etienne Van Vaerenbergh	
Voorstel van resolutie van heer Francis Vermeiren betreffende de reorganisatie van de politiediensten en de gevolgen ervan voor het bestuurlijke arrondissement Halle-Vilvoorde – 499 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3	
Hoofdelijke stemming	54
Regeling van de werkzaamheden	55

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.10 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Gilbert Bossuyt, Mathieu Boutsen, Louis Bril, Jozef Browaeys, Ludwig Caluwé, Patricia Ceyens, Joachim Coens, Marc Cordeel, Lisette Croes, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Karel De Gucht, Hilde De Lobel, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, Johan Demol, André Denys, Herman De Reuse, Johan De Roo, Bart De Smet, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Simonne Janssens-Vanoppen, André Kenzeler, Marino Keulen, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Jacques Laverge, Julien Librecht, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Leo Peeters, Jan Penris, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Didier Ramoudt, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Jos Stassen, Felix Strackx, Lucien Suykens, Guy Swennen, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Maria Tyberghien-Vandenbussche, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Riet Van Cleuvenbergen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Walter Vandenbossche, Luc Van den Brande, Chris Vandenbroeke, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Paul Van Grembergen, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian

Verougstraete, Miel Verrijken, Isabel Vertriest, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Claudine De Schepper, Freddy Feytons, Herman Lauwers, John Taylor : gezondheidsredenen ;

Jacques Devolder : buitenslands ;

Tuur Van Wallendael, Paul Wille : ambtsverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Rufin Grijp, Margriet Hermans, Ingrid van Kessel, Jef Van Looy.

ONTWERP VAN WERKINGSBEGROTING VAN HET VLAAMS PARLEMENT**Indiening**

De voorzitter : Het volgende ontwerp van werkingsbegroting van het Vlaams Parlement werd ingediend :

- Ontwerp van werkingsbegroting van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 2001 – 10 (2000-2001) – Nr. 1.

VOORSTEL TOT WIJZIGING VAN HET REGLEMENT**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende voorstel tot wijziging van het reglement werd ingediend :

- Voorstel van de heer Marc van den Abeelen c.s. tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement
– 494 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Reglement en Samenwerking.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer Marc van den Abeelen c.s. houdende controle op grote projecten
– 493 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.
- Voorstel van decreet van de heer Guy Swennen houdende het waarborgen en stimuleren van een vegetarisch voedingsaanbod
– 495 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.
- Voorstel van decreet van mevrouw Patricia Ceysens, de heer Koen Helsen en mevrouw Claudine De Schepper houdende wijziging van artikel 118 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn
– 497 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.
- Voorstel van decreet van de heren André Moreau, Marc van den Abeelen, Didier Ramoudt en Francis Vermeiren houdende wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996
– 498 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van mevrouw Brigitte Grouwels en de heren Rufin Grijp en Sven Gatz betreffende een gewaarborgde minimumvertegenwoordiging van de Brusselse Vlamingen in de plaatselijke besturen
– 491 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand.
- Voorstel van resolutie van de heer Marc van den Abeelen betreffende de naleving van de aanbevelingen van de afdeling Financieringsbehoeften van de overheid van de Hoge Raad van Financiën
– 500 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.
- Voorstel van resolutie van de heren André Denys, Lucien Suykens, Ludo Sannen en Chris Vandenbroeke betreffende een definitie voor beleids- en betalingskredieten
– 501 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

MOTIES VAN AANBEVELING

Indiening

De voorzitter : De volgende moties van aanbeveling werden ingediend :

- Motie van aanbeveling van de heren Jan Laurys, Eddy Schuermans en Eric Van Rompuy, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever en mevrouw Trees Merckx-Van Goey tot besluit van het in commissie gehouden debat over de beleidsbrief Werkgelegenheid, Beleidsprioriteiten 2000-2001
– 452 (2000-2001) – Nr. 2.
- Motie van aanbeveling van mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Jan Laurys, Eddy Schuermans en Eric Van Rompuy en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever tot besluit van het in

Voorzitter

commissie gehouden debat over de beleidsbrief Wetenschapsbeleid, Beleidsprioriteiten 2000-2001

– 454 (2000-2001) – Nr. 2.

- Motie van aanbeveling van de heren Eddy Schuermans, Eric Van Rompuy en Jan Laurys en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever tot besluit van het in commissie gehouden debat over de beleidsbrief Economie, Beleidsprioriteiten 2000-2001
- 457 (2000-2001) – Nr. 2.

VERSLAG VAN HET REKENHOF**Rechtzetting**

- Verslag van het Rekenhof betreffende de Vlaamse Milieuholding (VMH) over het boekjaar 1998
 - 37-A (2000-2001) – Nr. 1.
- Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting (i.p.v. de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting en de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening).

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende advies van de Raad van State werd ingediend :

- Advies van de Raad van State over het voorstel van decreet van de heer Etienne Van Vaerenbergh houdende regeling van het gebruik van de talen in het basisonderwijs in het Nederlandse taalgebied
 - 390 (2000-2001) – Nr. 2.
- Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Frans De Cock over het ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
- 14 (2000-2001) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heer Herman De Loor aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
- 15 (2000-2001) – Nr. 6-A.
- Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door de heren Sven Gatz en Etienne Van Vaerenbergh aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
- 15 (2000-2001) – Nr. 6-B.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heren Frans Ramon, Jacques Laverge en Patrick Hostekint aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
- 15 (2000-2001) – Nr. 6-C.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
- 15 (2000-2001) – Nr. 6-D.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Jan Laurys aan de Commis-

Voorzitter

- sie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
– 15 (2000-2001) – Nr. 6-E.
- Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door de heer Mark Van der Poorten aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
– 15 (2000-2001) – Nr. 6-F.
 - Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heren Jos Bex en Erik Matthijs aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
– 15 (2000-2001) – Nr. 6-G.
 - Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer André Van Nieuwerkerke aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
– 15 (2000-2001) – Nr. 6-H.
 - Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Jul Van Aperen aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
– 15 (2000-2001) – Nr. 6-I.
 - Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Ria Van Den Heuvel aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
– 15 (2000-2001) – Nr. 6-J.
 - Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Frans De Cock over het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
– 15 (2000-2001) – Nr. 7.
 - Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door mevrouw Veerle Declercq over het voorstel van resolutie van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer c.s. betreffende de uitvoering van Publiek-Private samenwerking en het oprichten van een Kenniscentrum
– 128 (2000-2001) – Nr. 2.
 - Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Frans De Cock over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001
– 463 (2000-2001) – Nr. 7.
 - Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heer Herman De Loor over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001
– 463 (2000-2001) – Nr. 8.
 - Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001
– 463 (2000-2001) – Nr. 9.
 - Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Jan Laurys uitgebracht door de heer Jan Laurys over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001
– 463 (2000-2001) – Nr. 10.
 - Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door de heer Mark Van der Poorten over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001
– 463 (2000-2001) – Nr. 11.
 - Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitge-

Voorzitter

bracht door de heer Jos Bex over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001

– 463 (2000-2001) – Nr. 12.

- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer André Van Nieuwkerke over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001

– 463 (2000-2001) – Nr. 13.

- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Jul Van Aperen over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001

– 463 (2000-2001) – Nr. 14.

- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Ria Van Den Heuvel over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001

– 463 (2000-2001) – Nr. 15.

- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Johan Weyts over de gedachtewisseling over de opvolging en voortgang van de standpuntbepaling inzake Europese aangelegenheden met de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

– 496 (2000-2001) – Nr. 1.

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIES**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende tekst aangenomen door de Commissies werd ingediend :

- Tekst aangenomen door de Commissies van het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2001
- 463 (2000-2001) – Nr. 16.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Ontwerp-milieubeleidsvereenkomst betreffende de uitvoering van de VLAREA-aanvaardingsplicht van gebruikte elektrische en elektronische apparaten

(DOC 68/2000-2001).

Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.

MEDEDELINGEN VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden ingediend :

- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen d.d. 21 november 2000 over het bezwaarschrift van St. Niklaas, A.Z. Maria Middelaes inzake het voornemen tot weigering een vergunning tot opname in de programmatie van het zorgprogramma "reproductieve geneeskunde" A (DOC 53/2000-2001) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen d.d. 21 november 2000 over het bezwaarschrift van Brasschaat, Klina inzake het voornemen tot weigering een vergunning tot opname in de programmatie van het zorgprogramma "reproductieve geneeskunde" A (DOC 54/2000-2001) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen d.d. 21 november 2000 over het bezwaarschrift van Turnhout, St. Jozef inzake het voornemen tot weigering een vergunning tot opname in de programmatie van het zorgprogramma "reproductieve geneeskunde" A (DOC 55/2000-2001) ;

Voorzitter

- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen d.d. 21 november 2000 over het bezwaarschrift van Deurne, Fusieziekenhuis Monica inzake het voornemen tot weigering een vergunning tot opname in de programmatie van het zorgprogramma "reproductieve geneeskunde" A (DOC 56/2000-2001) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen d.d. 21 november 2000 over het bezwaarschrift van Bornem, St. Jozefkliniek inzake het voornemen tot weigering een vergunning tot opname in de programmatie van het zorgprogramma "reproductieve geneeskunde" A (DOC 57/2000-2001) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen d.d. 21 november 2000 over het bezwaarschrift van Lommel, Mariaziekenhuis Noord-Limburg inzake het voornemen tot weigering een vergunning tot opname in de programmatie van het zorgprogramma "reproductieve geneeskunde" A (DOC 58/2000-2001) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen d.d. 21 november 2000 over het bezwaarschrift van St. Niklaas, AZ Waasland inzake het voornemen tot toekenning van een vergunning tot opname in de programmatie van het zorgprogramma "reproductieve geneeskunde" A (DOC 59/2000-2001) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen d.d. 21 november 2000 over het bezwaarschrift van Bonheiden, Imeldaziekenhuis inzake het voornemen tot toekenning van een vergunning tot opname in de programmatie van het zorgprogramma "reproductieve geneeskunde" A (DOC 60/2000-2001) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen d.d. 21 november 2000 over het bezwaarschrift van Antwerpen, AZ St. Augustinus St. Camillus inzake het voornemen tot toekenning van een vergunning tot opname in de programmatie van het zorgprogramma "reproductieve geneeskunde" A (DOC 61/2000-2001) ;
- Advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen d.d. 21 november 2000 over het bezwaarschrift van Roeselare, Heilig Hartziekenhuis inzake het voornemen tot toekenning van een vergunning tot opname in de programmatie van het zorgprogramma "reproductieve geneeskunde" A (DOC 62/2000-2001).

Deze mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

**MEDEDELING VAN DE VLAAMSE MEDIA-
RAAD**
Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse Mediaraad werd ingediend :

- Advies nr. 2000/006 d.d. 13 november 2000 betreffende kwaliteit op de openbare omroep (DOC 63/2000-2001).

Deze mededeling van de Vlaamse Mediaraad ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE GESCHILLENRAAD VOOR RADIO EN TELEVISIE
Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse Geschillenraad voor Radio en Televisie werd ingediend :

- Beslissing van de Vlaamse Geschillenraad voor Radio en Televisie van 4 oktober 2000 inzake de klacht van 28 augustus 2000 van de heer Maurice De Bruyn tegen VRT (DOC 64/2000-2001).

Deze mededeling van de Vlaamse Geschillenraad voor Radio en Televisie ligt ter inzage op de afde-

Voorzitter

ling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN (SERV)**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de SERV werden ingediend :

- Advies d.d. 22 november 2000 over de ontwerp milieubeleidsvereenkomst betreffende gebruikte elektrische en elektronische toestellen (DOC 65/2000-2001) ;
- Advies d.d. 22 november 2000 over de intergemeentelijke samenwerking (DOC 66/2000-2001) ;
- Advies d.d. 22 november 2000 over het voorontwerp van decreet betreffende toezicht en controle op de naleving van de reglementering betreffende het werkgelegenheidsbeleid en houdende het opleggen van administratieve geldboeten (DOC 67/2000-2001).

Deze mededelingen van de SERV liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 121/00 van 29 november 2000 ;
 - Arrest nr. 122/00 van 29 november 2000 ;
 - Arrest nr. 123/00 van 29 november 2000 ;
 - Arrest nr. 124/00 van 29 november 2000.
-

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummer 2003 ;
 - Rolnummers 2048 en 2049 (samengevoegde zaken) ;
 - Rolnummer 2050 ;
 - Rolnummer 2052 ;
 - Rolnummer 2053 ;
 - Rolnummer 2060 ;
 - Rolnummer 2062 ;
 - Rolnummer 2063 ;
 - Rolnummer 2064 ;
 - Rolnummer 2065 ;
 - Rolnummer 2066 en 2068 (samengevoegde zaken).
-

MOTIE VAN ORDE**Voorstel tot spoedbehandeling**

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement heeft de heer Vermeiren bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, hierbij vraag ik de spoedbehandeling van het voorstel van resolutie van de heren Denys, Bosuyt, Sannen en Vandenbroeke betreffende de naleving van de aanbevelingen van de afdeling "Financieringsbehoeften van de overheid" van de Hoge Raad van Financiën (Stuk 502).

De voorzitter : Ik stel voor dat we ons na de actuele vragen over dit voorstel tot spoedbehandeling uitspreken.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 82*)**Actuele vraag van de heer Dirk Holemans tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de bescherming van zogenaamde klokkenluiders binnen de Vlaamse administratie**

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Holemans tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de bescherming van zogenaamde klokkenluiders binnen de Vlaamse administratie.

De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de hervorming van de ambtenarij is een actueel dossier. Ik zou een aspect onder de aandacht willen brengen dat tot nog toe in de discussie niet aan de orde is geweest. De Europese Commissie heeft een voorstel gedaan om zogenaamde klokkenluiders te beschermen, ambtenaren die, als ze intern geen gehoor vinden, naar buiten treden met disfuncties, en potentieel ook met eventuele fraudedossiers. Dit is een belangrijk voorstel op Europees niveau, dat eigenlijk relevant is voor alle bestuursniveaus met een administratie.

Door de openbaarheid van bestuur wordt het spreekrecht van de ambtenaar vergroot. Ambtenaren die in het algemeen belang naar buiten treden met disfuncties, nadat ze intern geen gehoor hebben gevonden, zouden moeten kunnen genieten van een beschermend statuut, mits uiteraard een goede regeling. Tot nu toe kon het gebeuren dat ze op een zijspoor werden gezet. Eigenlijk wordt zo aan anderen die de moed hebben om in het algemeen belang naar buiten te treden, een signaal gegeven dat ze afgestraft kunnen worden.

Mijnheer de minister, overweegt u om ook op Vlaams niveau een regeling voor klokkenluiders in te voeren ?

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister Johan Sauwens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, er is geen specifieke bescherming voor personeelsleden die misbruiken aanklagen. Toch zijn er een aantal elementen die er duidelijk op wijzen dat de cultuur van openbaarheid in de Vlaamse Gemeenschap veel beter is dan in de Europese administratie.

Vooreerst is er sinds 1998 een deontologische code, die erin voorziet dat een personeelslid in het Ministerie spreekplicht heeft ten aanzien van zijn chef, ook in geval van onregelmatigheden. Hij moet dus rapporteren zodra hij onregelmatigheden vaststelt. Hij moet ook het parket verwittigen als hij strafbare feiten of misdrijven vaststelt. Er is echter niet voorzien in een dwangmaatregel voor het geval zijn chef hieraan geen gevolg geeft. Ook is er geen bescherming voor het geval het personeelslid daar melding van wil maken.

Ik wil laten onderzoeken of het met het oog op een beter bestuur niet opportuun is om zo een bescherming in te voeren. Ik wijs er evenwel op dat de regering eerstdaags, ingevolge de beslissing van het parlement, van start gaat met een interne audit. Die geeft aan de ambtenaren al de kans om onregelmatigheden te melden, en ze via administratief onderzoek aan het licht te brengen.

Daarnaast is er ook de openbaarheid van bestuur. Iedere ambtenaar kan altijd in persoonlijke naam ieder feit melden aan de pers als hij dat zelf nodig acht. Dat is een sterke waarborg tegen misbruiken. Desondanks acht ik het opportuun te onderzoeken of een bescherming ingevoerd kan worden.

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het klopt dat de openbaarheid nu reeds bestaat. De regeling voor de klokkenluiders houdt echter juist in dat men een beschermend statuut uitwerkt voor die mensen die daarvoor eventueel zouden kunnen worden gestraft. Ik neem er akte van dat de minister dit zal laten onderzoeken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Patrick Hostekint tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de samenwerking tussen Wallonië en Brussel inzake buitenlandse handel en de gevolgen hiervan voor Vlaanderen**Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuisen tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de samenwerking tussen Wallonië en Brussel inzake buitenlandse handel en de gevolgen hiervan voor Vlaanderen**

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Hostekint en Van Nieuwenhuysen tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de samenwerking tussen Wallonië en Brussel inzake buitenlandse handel en de gevolgen hiervan voor Vlaanderen.

De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het gaat goed met de Vlaamse export. Men heeft dit onderwerp uitvoerig besproken in de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden naar aanleiding van de beleidsbrief van minister Sauwens. Het feit dat het goed gaat met de uitvoer is in de eerste plaats de verdienste van de Vlaamse bedrijven en hun werknemers, hierbij uitstekend geruggensteund door een aantal diensten zoals bijvoorbeeld Export Vlaanderen en de economische vertegenwoordigers in het buitenland.

Met de regionalisering wordt de buitenlandse handel steeds belangrijker voor de gewesten. In de commissie werd door bepaalde leden de idee geopperd om beter samen te werken met de andere gewesten.

In Brussel en Wallonië is men niet bij de pakken blijven zitten. De Brusselse en Waalse minister van Buitenlandse Handel maakten verleden week bekend dat een aantal van hun posten zullen fusioneren. Hierdoor is het mogelijk dat nieuwe posten worden geopend. Ze maakten tevens bekend dat er met Vlaanderen verregaande afspraken en plannen zijn om drie gemeenschappelijke posten op te richten op drie plaatsen. Het gaat hierbij om Bagdad, Tripolis en Havana. De landen scoren niet echt hoog inzake het respect voor de mensenrechten.

Mijnheer de minister, kloppen de verklaringen van de betrokken ministers ? Wat is in het algemeen uw standpunt en visie in verband met de samenwerking tussen Vlaanderen en de andere gewesten op het vlak van de buitenlandse handel ?

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de inkt van het Hermesakkoord was misschien reeds droog, die van het Lambermontakkoord nog niet, toen het Vlaams en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest afspraken maak-

ten om het netwerk van handelsattachés in het buitenland gemeenschappelijk te maken en/of te fusioneren.

Wie beweert dat het Lambermontakkoord de gewestvorming met drie verder uitdiept, heeft in feite ongelijk. Het gaat wel degelijk om een uitdieping van een gewestvorming met twee. Alleen staat aan de ene kant Vlaanderen en aan de andere 'Wallo-BruX'. Wallonië en Brussel beginnen zich meer en meer als één entiteit te manifesteren. Ze doen dat in de eerste plaats in het buitenland.

De gevolgen voor de Vlaamse bedrijven in Brussel laten zich raden. Men weet wat de kennis van het Nederlands is van de Waalse handelsattachés ; die van de Brusselse attachés is niet veel beter.

Mijnheer de minister, was u vooraf reeds op de hoogte van het feit dat het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van plan waren om afspraken te maken inzake hun buitenlands handelsnetwerk ? Wat is uw standpunt daaromtrent ?

Bent u bereid om Export Vlaanderen voortaan op te dragen ook heel hun dienstenpakket ten dienste te stellen van het Brusselse bedrijfsleven ?

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister Johan Sauwens (*Op de tribune*) : Ik begrijp uw vraag niet goed. Ingevolge het samenwerkingsakkoord voor 1994 bieden de Vlaamse en Waalse handelsattachés hun diensten ook aan de ondernemingen van de andere gewesten aan. Alle Brusselse bedrijven, niet alleen de Nederlandstalige, kunnen een beroep doen op het netwerk van Export Vlaanderen in het buitenland.

Ik was niet op de hoogte van het akkoord tussen de Brusselse en de Waalse ministers, ik heb dat uit de krant. Ik kreeg wel een identieke vraag van minister Gosuin afgelopen zomer. Hij vroeg om onze netwerken te laten samensmelten. Daarmee zouden we de klok terugzetten tot vóór de regionalisering van de Buitenlandse Handel. Ik heb geantwoord dat we daarvoor geen vragende partij zijn. We zijn wel bereid om op enkele perifere posten samen te werken. De heer Hostekint heeft er terecht op gewezen : plaatsen als Havana, Bagdad en Tripoli zijn niet direct de meest belovende exportmarkten. Op die plaatsen wordt een gezamenlijke post gecreëerd, en die wordt telkens gefinancierd door één van de drie gewesten. Wanneer zich daar ooit een voldoende grote exportmarkt ontwikkelt, bouwen we misschien een eigen Vlaamse handelspost uit.

Voorzitter

Regionalisering is de juiste weg. We bouwen elk ons eigen netwerk uit, op vraag van de eigen bedrijven. Vlaanderen speelt daarin de hoofdrol, we halen 80 percent van het totale Belgische exportcijfer. We stellen ons netwerk ter beschikking van de andere gewesten en omgekeerd. Die samenwerking verloopt bijzonder goed. Ik neem akte van de beslissing van de Waalse en de Brusselse minister. We voelen niet die behoefte tot samensmelting. Ze willen de 'as Wallo-Brux' onder andere om politieke redenen verder uitbouwen. We zullen Brussel zeker niet loslaten.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Er is wel degelijk een verschil tussen de samenwerking zoals die tot nu toe bestond en bestaat, hulp aan bedrijven uit de andere gewesten, en de fusieoperatie tussen Wallonië en Brussel. Ze vormen nu één – overwegend Franstalige – entiteit. Ik stel vast dat de Vlaamse regering van heel die operatie werd uitgesloten. Dat is niet voor niets, u wijst zelf op de politieke implicaties. U zou wel betrokken worden bij een samenwerking in een aantal perifere gebieden, maar dat zal dan wel op kosten van de Vlaamse regering gebeuren. De indruk die ik hieraan overhoud, is dat Vlaanderen goed is om als derde wiel aan de wagen mee te spelen. Men gaat naar een gewestvorming met twee entiteiten 'Wallo-Brux' aan de ene kant en Vlaanderen aan de andere kant. Het verwondert me dat u daar zo flegmatiek bij blijft.

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : U sluit samenwerking niet uit. In de commissie voor Buitenlandse Handel werd daar ook op aangedrongen. Waarom zouden we in een eerste fase op bepaalde plaatsen niet samenwerken met de andere gewesten ?

Dat wordt dus verwezenlijkt. Ik vind de benadering van de minister dan ook heel utilitair. Hij stelt voor om het in de beginfase gemeenschappelijk te doen. Zodra er dan voldoende handelsrelaties zijn, kan Vlaanderen een eigen handelspost in die landen oprichten.

We kunnen zeker niet klagen over het dynamisme van de netwerken of van Export Vlaanderen. Ik verwijs naar de 80 percent, waaraan u zonet hebt gerefereerd. We kunnen daar terecht trots op zijn

en dat is in de eerste plaats te danken aan het dynamisme van het bedrijfsleven in Vlaanderen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer André-Emiel Bogaert tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de vereffening van Gimvindus

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Bogaert tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de vereffening van Gimvindus.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de bevoegdheden van Gimvindus worden bepaald door het decreet van 13 juli 1994 en door de beheersovereenkomst van 19 december 1997. Een van de adviezen van de onderzoekscommissie Scheepskredieten strekte ertoe om over te gaan tot de onmiddellijke vereffening van Gimvindus. Vanuit het Vlaams Parlement werd ook aan de Vlaamse regering gevraagd om de regeling van de vereffening en de ontbinding van Gimvindus in de nieuwe beheersovereenkomst op te nemen.

De bestaande beheersovereenkomst eindigt op 19 december van dit jaar. Indien er dan geen nieuwe beheersovereenkomst is, blijft de oude van kracht. In de commissie werd op een bepaald moment een welles-nietesspelletje gespeeld tussen enerzijds de verantwoordelijken van Gimvindus en anderzijds de minister en zijn medewerkers. De ene groep beweerde dat er wel degelijk een voorstel van beheersovereenkomst was ingediend, terwijl de andere partij stelde dat dit niet het geval was. De waarheid ligt ergens in het midden. Via de minister heeft de commissie een kopie gekregen van een document van Gimvindus. Dit document kan inderdaad moeilijk als een ontwerp van beheersovereenkomst beschouwd worden, maar Gimvindus heeft dus wel degelijk iets ingediend.

Op 1 december heeft de Vlaamse regering beslist dat een bepaald onderdeel van de investering, namelijk Arbed, uit Fininvest wordt weggenomen en wordt ondergebracht in VPM 2. Dit laatste is volgens mij een nog op te richten investeringsmaatschappij : de Vlaamse Participatiemaatschappij 2.

Bogaert

Mijnheer de minister, hoe geeft de Vlaamse regering gevolg aan de beslissing van het Vlaams Parlement om over te gaan tot de vereffening van Gimvindus? Welk scenario wordt er gevolgd? Hoe zal het Vlaams Parlement daarbij worden betrokken?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het gaat hier niet om een beslissing van het Vlaams Parlement, maar wel om een aanbeveling van het Vlaams Parlement aan de Vlaamse regering, om, gelet op de resultaten van de onderzoekscommissie met betrekking tot de werkzaamheden van Gimvindus, over te gaan tot de vereffening van deze vennootschap.

Zoals in de commissie voor Economie reeds werd aangegeven, zijn we onmiddellijk na die aanbeveling aan het werk gegaan om na te gaan hoe we op een verstandige manier die aanbeveling kunnen implementeren. Het gaat hier om een vennootschap die eind 1999 een balanswaarde had van 28,6 miljard frank en die een vrij grote verscheidenheid aan activa en participaties in haar portefeuille heeft zitten.

Met betrekking tot die portefeuille van Gimvindus hebben we de voorbije maanden vanzelfsprekend nogal wat overleg gepleegd met een aantal betrokken partijen die hun bezorgdheid hebben uitgesproken over de implementatie van de aanbeveling van het Vlaams Parlement met betrekking tot het verder functioneren van de onderneming. Meer specifiek kregen we vragen van Arbed. Hiermee waren door het management van Gimvindus afspraken gemaakt met betrekking tot een mogelijke ruil van Sidmar- voor Arbed-aandelen. Er was sprake van een informele consultatie van de Europese Commissie. Het is evident dat in dit soort dossiers enige omzichtigheid gepast is. De Vlaamse regering wil er zeker van zijn dat ze in dit geval de juiste beslissing neemt, zowel inzake de aanbevelingen van het Vlaams Parlement als inzake de slagkracht van de hierbij betrokken ondernemingen, zoals Sidmar, ALZ en nog een aantal andere vennootschappen.

Gimvindus heeft ook een belangrijke participatie in de textielsector, met enerzijds non-voting shares en anderzijds participaties die zijn ondergebracht bij Lieven Bauwens Capital, een nieuw fonds dat tot doel heeft de participaties binnen de textielsector te groeperen en zo bij te dragen tot de slagkracht van een aantal Vlaamse ondernemingen.

Deze hadden vaak in het verleden veelal een familiale structuur en werden toen in het kader van de textielplannen geholpen door de nationale regering.

Verder zijn er de participaties in het dossier van de scheepskredieten, waarmee de aanbevelingen van uw commissie het meest verband houden. U hebt een oordeel uitgesproken over het beheer van dit dossier. Deels op basis hiervan vond u het tijd dat dit dossier zou worden onttrokken aan Gimvindus. Ten slotte zijn er ook nog een aantal kleinere participaties, zoals Werfinvest, Cargovil en Novovil. Gimvindus had die opgestart met een aantal nieuwe taken en initiatieven, opgelegd door de Vlaamse overheid.

Na heel deze consultatieprocedure, die bestond uit het verwerven van informatie, het consulteren van management, participanten en leden van de raad van bestuur en na het verkrijgen van juridisch advies van een advocatenkantoor met betrekking tot uw aanbeveling, hebben we die aanbeveling geïmplementeerd in een eerste beslissing van de Vlaamse regering, die goedgekeurd is op 1 december jongstleden. Deze beslissing creëert een nieuwe structuur om op een begeleide manier over te gaan tot de uitvoering van de aanbevelingen van de commissie. De Vlaamse Participatiemaatschappij zal worden opgesplitst in twee vennootschappen. VPM 1 zou zich nog slechts inlaten met het beheer van de GIMV-aandelen waaruit de Vlaamse overheid zich via VPM deels zou terugtrekken. Een nieuwe vennootschap zal worden gecreëerd, namelijk VPM 2. Deze vennootschap zou de huidige participaties van VPM, namelijk de PMV, en een aantal andere participaties, hergroeperen. Uit voorzichtigheid zouden we hierin de twee cruciale participaties van Gimvindus onderbrengen, namelijk de staalparticipatie en de textielparticipatie : dit in het belang van de slagkracht van de ondernemingen. Dit zou ons toelaten in een volgende fase over te gaan tot de vereffening van Gimvindus op een begeleide manier. Zo kunnen we de nog aanwezige portefeuille maximaal valoriseren en kunnen we de in het verleden opgebouwde knowhow maximaal ten gelde maken. De tijd dringt niet. Artikel 6 van de beheersovereenkomst stelt dat bij ontstentenis van een nieuwe beheersovereenkomst de oude van kracht blijft. We hebben deze week een afspraak gemaakt met de voorzitter van de raad van bestuur van Gimvindus om een stappenplan op te maken waarbinnen de net door mij geschetste aanpak van het Gimvindus-dossier in de loop van de volgende maanden gestalte zou krijgen. Dit moet evenwel gebeuren in het belang van de ondernemingen waarin Gimvindus een aantal participaties heeft.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Ik dank de minister voor zijn antwoord, dat zoals gebruikelijk zeer technisch en goed onderbouwd is. Het gaat inderdaad over aanbevelingen van het Vlaams Parlement, maar deze zijn tot op heden niet tegengesproken door de Vlaamse regering en zullen dus normaliter worden uitgevoerd. Het spreekt vanzelf dat men niet over één nacht ijs mag gaan. De aanbeveling stelde voorop dat er moest worden overgegaan tot de vereffening en ontbinding van Gimvindus en dat dit zijn beslag moest krijgen in een nieuwe beheersovereenkomst. Het lijkt voor het ogenblik niet mogelijk deze aanbeveling letterlijk uit te voeren. Dat is waarschijnlijk het gevolg van de feiten. Ik zou het goed vinden mocht het Vlaams Parlement daarvan op een verantwoorde manier van op de hoogte worden gebracht.

Uit de uitleg van de minister kan worden opgemaakt dat men een ander scenario zal volgen. Eerst zal men de schade trachten te beperken en nadat alles is ondergebracht bij VPM 1, bij VPM 2 of bij een andere instelling, zal men tot een bepaald vereffeningsscenario overgaan.

Ik dank de minister voor zijn uitleg. Het is voor ons immers belangrijk van dergelijke zaken op de hoogte te zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de planning van de uitzendingen door derden op radio en tv

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Overmeire tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de planning van de uitzendingen door derden op radio en tv.

De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er is een nieuwe beheersovereenkomst voor de openbare omroep in de maak. Die zou bij het begin van 2001 klaar zijn. Op dat ogenblik zullen de politieke derden naar alle waarschijnlijkheid

verdwijnen. Mijn vraag heeft echter betrekking op het heden en dus op huidige beheersovereenkomst.

Op het terrein heerst voor het ogenblik grote chaos en verwarring. Ik geef een voorbeeld. De VRT-radio heeft aan de politieke derden een zendschema overhandigd voor uitzendingen die lopen tot en met december 2001. Hierbij doet men alsof er geen nieuwe beheersovereenkomst in de maak is.

Aan de andere kant is er de houding van de VRT-televisie. Die heeft nu nog niet eens een zendschema overgemaakt voor de uitzendingen van begin 2001. Op basis van de huidige beheersovereenkomst zullen er in januari 2001 zeker uitzendingen zijn. De politieke derden weten echter nog niet waar zij aan toe zijn. Zij weten dus niet wanneer er uitzendingen gepland zijn.

Ik wil de minister erop wijzen dat het in deze kwestie over meer dan uitzendingen alleen gaat. Het gaat in deze kwestie bijvoorbeeld ook over personeel, over contracten die moeten worden afgesloten, over de huur van montage-infrastructuur en dergelijke. Het lijkt mij dus elementair dat er op het terrein dringend enige duidelijkheid wordt gecreëerd.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, tot nader order blijven de mediadecreten met betrekking tot de politieke derden van kracht tot dit parlement ze eventueel wijzigt. De afspraken gemaakt in de beheersovereenkomst lopen tot eind 2001. In het begrotingsdecreet dat wordt ingediend in het Vlaams Parlement is in voldoende middelen voorzien voor het functioneren van de politieke derden.

Met betrekking tot de zendschema's bevestigt de VRT mij dat zowel voor de radio als voor de televisie de zendschema's zijn opgesteld. Die voor de radio zijn reeds rondgedeeld. Die voor de televisie zullen in de loop van de volgende dagen worden verstuurd. De chaos, die ik eerder als onzekerheid zou willen omschrijven, zal dus binnenkort verdwijnen.

Voor de financiering is het zo dat de Vlaamse regering, na de goedkeuring van het begrotingsdecreet in dit parlement, in januari 2001 voor een besluit zal zorgen waarin die financiering voor de derden zal worden bestendigd. Zo kan er in deze kwestie geen onzekerheid ontstaan.

Van Mechelen

Als het Vlaams Parlement het initiatief neemt om de mediadecreten aan te passen, dan zal de Vlaamse regering haar besluit daaraan aanpassen. Dat lijkt me vanzelfsprekend.

De voorzitter : De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik heb wel een opmerking. Door een zendschema dat in januari 2001 van toepassing is pas in december 2000 rond te sturen, heeft de VRT een kans laten liggen om de bestaande beheersovereenkomst op een correcte manier uit te voeren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Walter Vandenbossche tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de verklaringen van de minister-president betreffende de toekomst van Brussel als Europees district

Actuele vraag van de heer Sven Gatz tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de verklaringen van de minister-president betreffende de toekomst van Brussel als Europees district

Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de verklaringen van de minister-president inzake Brussel als Europees district en over de geplande korting op de personenbelasting

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Vandenbossche en de heer Gatz tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de verklaringen van de minister-president betreffende de toekomst van Brussel als Europees district en van de heer Van Hauthem tot minister Dewael, over de verklarin-

gen van de minister-president inzake Brussel als Europees district en over de geplande korting op de personenbelasting.

De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister-president, u deed dit weekend een notoire uitspraak over Brussel-DC. Ik dacht aan een optreden in het programma Man bijt hond. Ik begrijp dit niet. Twee weken geleden hebt u het Lambermont-akkoord, dat de derde gewestvorming van Brussel formeel versterkt, afgesloten. Het kijk-en luistergeld wordt geregionaliseerd en de tweeledige gemeenschapsvorming wordt prijsgegeven. De gemeentewet wordt naar de Brusselse regio overgebracht, zonder enige waarborg voor de Brusselse Vlamingen. Heel Brussel, vooral Vlaams Brussel, schrikt hiervan.

Naar aanleiding van de communautaire pacificatie, of juist het ontbreken ervan, zegt u opeens dat u een andere richting wilt uitgaan. U wilt van Brussel een soort Washington-DC maken. Het debat wordt plots heropend en iedereen staat in de kou.

De politici in Vlaanderen en Wallonië zouden moeten weten dat, telkens een rekening wordt opgemaakt, Brussel in een chantagegreep wordt gehouden. Brussel verdient beter. Als het in de bedoeling zou liggen Brussel als stad met een Europese en internationale dimensie te accentueren en uit te bouwen, dan is dit de goede weg. Ik vraag me alleen af wat de bedoeling is geweest van uw uitspraak ? Is het niet nuttiger in de commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand het permanente debat over Brussel opnieuw aan te gaan en de impact dat het Europese aspect voor de hoofdstad van Vlaanderen en Wallonië zou kunnen hebben, te benadrukken ?

De voorzitter : De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz (*Op de tribune*) : Ik wil verwijzen naar een uitspraak van uw Waalse collega. Hij zei dat het Lambermontakkoord ertoe heeft geleid dat er enkel drie gewesten zijn en dat Brussel niet langer de hoofdstad van Vlaanderen kon zijn. Die uitspraak verscheen in een Vlaamse krant en er kwam een terechte reactie op, onder meer van de heer Anciaux. In de Franstalige pers heb ik hierover niets gelezen.

U hebt enkele dagen geleden zelf een uitspraak gedaan over het statuut van Brussel en plots staat Franstalig België recht. U hebt het volste recht dergelijke uitspraken te doen als u de bedoeling hebt

Gatz

de tweeledigheid boven de drieledigheid te benadrukken. Het Brussel DC-statuut neemt desalniettemin monsterachtige vormen aan. Het is zoals het Loch Nessmonster dat af en toe de kop opsteekt. De heer Louis Tobback deed laatst nog een uitspraak in die zin, maar liet na deze inhoudelijk te definiëren.

Ik stel me vooral vragen bij de inhoud. Betekent dit dat u de band tussen de Europese instellingen en het hoofdstedelijk gewest nauwer ziet? Acht u financiering vanuit de Europese Unie mogelijk? Betekent dit dat de burgers van de Europese Unie als groep, zoals de Vlamingen en de Franstaligen, rechten moeten krijgen? Trekt u dat open in een ruimer multicultureel kader naar niet-Europese vreemdelingen? Ik vind een inhoudelijk debat hieromtrent meer dan de moeite waard.

Ik behoor niet tot degenen die het statuut van Brussel onaantastbaar vinden. Ik betreur de woorden van een aantal Vlaams-Brusselse collega's die zich in een reactie op uw uitlatingen teveel hebben laten meeslepen door een Franstalige logica. In tegenstelling tot uw houding bij de constructieve gesprekken ter voorbereiding van de Lambermont-onderhandelingen in dit parlement, stelt u nu in verband met het decreet over de afcantiemen of de belastinghervorming in de FET dat de Vlaamse Brusselaars zich goed voelen in hun eigen gewest en dat ze de belastingkorting op de buik kunnen schrijven. Die uitspraak betreur ik. Ik zou willen dat de escalatie tot een einde komt. Ik hoop dat u me wat meer inhoudelijke uitleg kunt verschaffen over uw uitspraken, want die interesseert me zeer.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, bij uw aantreden hebt u gezegd dat u het voor alles wat te maken heeft met de staatshervorming en de communautaire problemen over een andere boeg zou gooien. Het spook van Van den Brande diende te worden verjaagd, want hij had door zijn boude uitspraken alles geblokkeerd. U zou het op een andere manier doen. We zijn nu een jaar later en het spook van Van den Brande is terug. Ik wens u daarvoor proficiat.

U hebt in *Le Soir* twee belangrijke zaken gezegd. Ten eerste pleit u voor de tweeledigheid van de institutionele structuur van ons land. Brussel krijgt daarbij een speciaal statuut : omdat u niet goed

weet wat u ermee moet aanvangen, versast u Brussel naar Europa. Het vreemde aan deze zaak is dat de jongste staatshervormingen de drieledigheid steeds opnieuw hebben bevestigd. U sluit een Lambermontakkoord af waarin het gewestfederalisme wordt versterkt en benadrukt, en het gemeenschapsfederalisme naar de prullenmand wordt verwezen. Dat blijkt uit alle details van het akkoord. Waarom houdt u een pleidooi voor een tweeledige structuur als die in principe en in de feiten drieledig is, en als u aan die drieledigheid hebt meege werkt? Even terzijde wil ik opmerken dat uw uitspraak over Brussel als Europees district door een van uw partijgenoten en door uw collega-ministers in Brussel wordt bestempeld als een boutade.

Ten tweede blijkt uit het interview en vooral uit de reacties erop van de Waalse minister-president Van Cauwenberghe, dat er helemaal geen akkoord bestaat over de afcantiemen in de vorm van 2.500 frank korting op de personenbelasting. Nochtans stelde u hier altijd dat u in het overlegcomité een akkoord had bereikt met de federale minister van Financiën. Blijkbaar zal het overlegcomité hierover vrijdag vergaderen.

Wat is de agenda van het Overlegcomité? Zult u er uw ideeën over de tweeledigheid uiteenzetten? Zult u nog eens onderhandelen over de 2.500 frank aan belastingvermindering?

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-President Patrick Dewael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het merkwaardige aan debatten over de staatshervorming is het feit dat de these van de meer extreme Franstaligen hier wordt vertolkt en bevestigd door het Vlaams Blok. In Franstalig België beschouwt men de laatste staatshervorming als een overwinning voor de voorstanders van een gewestvorming met drie. Het Vlaams Blok bevestigt dit. Ik vind dat heel merkwaardig.

In het Waals Parlement worden op dit ogenblik interpellaties gehouden. De parlementsleden verwijten de Waalse regering zich helemaal te hebben laten inpakken door de Vlamingen omdat de tweeledigheid wordt doorgevoerd, Brussel een apart statuut krijgt en omdat de fiscale autonomie verder oprukt. Als u de Handelingen van beide assemblees naast elkaar legt, zult u merken dat de these van de ene kant gewild, maar vooral ongewild, wordt versterkt door de extremisten aan de andere kant.

Dewael

Het is eigenlijk nooit goed. Immers, de kritiek die de Vlaamse regering bij haar aantreden te verduren kreeg, was dat het institutionele deel onvoldoende de vertaling was van de resoluties die in de vorige legislatuur door het Vlaams Parlement waren goedgekeurd. In mijn interview aan die Franstalige krant heb ik niet meer, maar ook niet minder gedaan dan, in verband met Brussel, te verwijzen naar de resoluties van het Vlaams Parlement. Mijnheer Vandenbossche, ik hoop dat niemand daarmee problemen heeft.

Sta me toe even te citeren uit de bewuste *Le Soir*: 'Bruxelles ne parviendra jamais à devenir une troisième région à part entière, jouant à égalité avec les autres'. Er werd dan gevraagd naar het statuut. De vraag was of het zou gaan om een Europees district à la Tobback. Ik heb dat bevestigd – ere aan wie ere toekomt – door te stellen: 'Monsieur Tobback l'a dit en son temps et je trouvais que c'était une bonne piste'. Ik heb dus niet meer gezegd dan dat. Ik vind dat inderdaad een goede "piste" en kom in dit verband even terug op wat het Vlaams Parlement in het verleden heeft goedgekeurd, namelijk: 'Het specifieke statuut voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en voor de Duitstalige Gemeenschap moet nu verder worden uitgewerkt. Het federale staatsmodel dient gebaseerd te zijn op een fundamentele tweeledigheid op basis van twee deelstaten met daarnaast Brussel met een specifiek statuut, en de Duitstalige Gemeenschap'.

In de resolutie in verband met Brussel worden deze uitgangspunten nog verder verduidelijkt. Sta me toe dienaangaande het volgende te citeren: 'Het Vlaams Parlement wijst erop dat Brussel een tweetalig hoofdstedelijk gewest is waarvan de grenzen definitief zijn vastgelegd. Het vertoont eigen stadgewestelijke kenmerken en heeft tegelijkertijd een hoofdstedelijke en ook internationale functie ten aanzien van het federale België'. Verder luidt het citaat als volgt: 'Het Vlaams Parlement is van mening dat de tweeledigheid van de Belgische federale staatsstructuur met zich meebrengt dat in het bestek van de verdere staatshervorming voorrang wordt verleend aan de opbouw vanuit de twee deelstaten'. Dit alles staat ook min of meer verwoord in mijn interview in *Le Soir*. Als men mij dan vraagt hoe ik die verdere invulling van de staatshervorming en meer bepaald van het statuut voor Brussel zie, dan antwoord ik dat ik bereid ben daarover het debat te voeren. De Vlaamse regering staat daarvoor open. Ikzelf ben wel vertrokken vanuit die tweeledigheid en redenerend vanuit de specifieke internationale en ook Europese functie

van Brussel die almaar belangrijker wordt. Denk maar aan het – voor sommigen als vergiftigd beschouwde – cadeau dat Nice ons dit weekend gegeven heeft, namelijk de organisatie van de helft van de Europese tops in Brussel. Dit moet uiteraard vertaald worden in een aangepast statuut met bijkomende financiering, want dit zal geld kosten.

Wat betreft de waarborgen voor de Brusselse Vlamingen, wil ik aan de heer Vandenbossche het volgende zeggen. U weet heel goed dat het Lambert-akkoord dienaangaande bijzonder duidelijk is. Ik citeer: 'Eveneens zullen in de bijzondere wet bepalingen worden opgenomen die de waarborgen bevestigen die thans bestaan voor de Vlamingen in Brussel' (*Opmerking van de heer Joris Van Hauthem*). Mijnheer Van Hauthem, u weet dat daarover momenteel ook onderhandeld wordt in het kader van de Brusselse Costa. De Brusselse gewestregering wil dienaangaande een actieve rol spelen, een regering waarin ook de partij van de heer Vandenbossche zitting heeft.

Ik heb goed geluisterd naar wat minister Chabert dienaangaande verklaard heeft. In mijn reactie heb ik vorige maandag aan de Brusselse Vlamingen willen zeggen dat de keuze moet worden gemaakt: ofwel zegt men deel uit te maken van die Brusselse geweststructuur en beschouwt men zichzelf als participierend in een 'région à part entière', ofwel zegt men dat dit niet zo is en dat elke maatregel van de Vlaamse regering met die dimensie ook op ons van toepassing moet zijn.

Dit lijkt me niet logisch. In de bijzondere financieringswet staat dat de fiscale maatregelen en de belastingverlaging een gewestmaterie zijn. Het is niet mogelijk om dit te vertalen naar de inwoners van het Brussels Gewest. Zij hebben de keuze: ofwel beschouwen ze zich als een apart gewest, ofwel beslissen ze dat de Vlaamse voordelen ook aan hen ten goede moeten komen. Het is die tweespraak die me in sommige debatten een beetje stoort.

Wat het Overlegcomité betreft, zal de federale regering verslag uitbrengen en een timing vastleggen voor de uitvoering van het zogenaamde Hermesakkoord, met name de regionalisering van Buitenlandse Handel en Landbouw. Ten tweede heeft men gevraagd om de resultaten van het Lambertakkoord op te nemen in de notulen van het Overlegcomité. Ten derde zal het ontwerp van decreet over de afcentiemen, dat inmiddels door de commissie voor Financiën is goedgekeurd, eveneens op de agenda worden geplaatst. Tegen dat ontwerp van decreet was immers beroep aangetekend door het Waalse Gewest. Dankzij het Lam-

Dewael

bermontakkoord is dit beroep zonder voorwerp geworden. Het vierde, voor Vlaanderen niet onbelangrijke punt is het samenwerkingsakkoord in verband met het stabiliteitspact en de inspanningen die de verschillende entiteiten – op federaal, gewestelijk en gemeenschapsniveau – van dit land moeten leveren in verband met de budgettaire resultaten om aan dat pact te beantwoorden.

Vlaanderen heeft in het verleden al veel meer gedaan dan datgene wat de Hoge Raad voor Financiën had geadviseerd. Een aantal fracties hebben ook een voorstel van resolutie daaromtrent uitgewerkt. Het lijkt me dan ook nuttig dat het parlement terzake een standpunt inneemt.

Ik zal er bij het Overlegcomité op aandringen dat het Hermesakkoord met bekwame spoed wordt uitgevoerd. Het ene kan echter niet zonder het andere. Ik zie een zekere chronologie : het Sint-Elooisakkoord, het Hermesakkoord, het Lambertmontakkoord. Diezelfde chronologie moet worden gerespecteerd in de wetgevende vertaling en concretisering van deze akkoorden.

De voorzitter : De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Ik dank de minister-president voor zijn antwoord. Ik wil wel de volgende bedenking formuleren. Ik betwist helemaal niet dat Vlaanderen heel wat inspanningen doet voor de Brusselse Vlamingen. Wat echter de belastingverlaging betreft, vraagt u te kiezen voor het ene of voor het andere. Ik vind het niet zo eenvoudig om hierop te antwoorden. Het is een open vraag met een open antwoord. Ik vraag geen medelijden met onze positie, maar als we als Brusselse Vlamingen kanttekeningen plaatsen bij de verdere Vlaamse staatkundige vooruitgang, dan durft men ons hier wel eens te vragen of we wel echte Vlamingen zijn, en vice versa : als we met dergelijke debatten worden geconfronteerd in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad, dan worden we wel eens beschouwd als "colaborateurs" van de Vlaamse regering.

Ik heb begrip voor uw gewestelijke logica over de belastingkorting maar het debat is misschien net iets complexer dan dat.

De voorzitter : De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Walter Vandebossche : Mijnheer de minister-president, ik heb het gevoel dat u zegt dat er moet worden gekozen tussen een Vlaamse of Brus-

selse gemeenschap. U creëert daarmee een nieuw politiek feit. Zult u het debat over Brussel heropenen ? Weet u wel waarover het gaat ? U verwacht de Brusselse Costa met de federale. U verwacht de regionalisering van de gemeentewet met onbestaande zogenaamde maatregelen. We moeten daarover nog eens het debat aangaan, als het u interesseert, tenminste. Ik zou toch bijzonder voorzichtig zijn met dergelijke reflecties. Ik begrijp nu waarom u het aan Europa wilt geven. Dat is de gemakkelijkste oplossing. U maakt geen melding van de resolutie van het Vlaams Parlement waar de band Brussel-Vlaanderen verder wordt uitgebouwd. Ik ben dan ook erg ontgoocheld.

De voorzitter : Mijnheer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de minister-president, het stoort me dat u zegt dat Brussel geen 'région à part entière' mag worden. Het stoort me dat u enerzijds een Lambertmontakkoord goedkeurt waar de drieledigheid wordt bevestigd en versterkt en anderzijds achteraf blijft vasthangen aan de tweeledigheid, die er vandaag niet meer is.

U zegt dat de garanties voor de Brusselse Vlamingen blijven. Het enige probleem is dat er geen garanties zijn. Dat is een bevestiging van iets wat niet bestaat.

Ten derde stel ik me de vraag waarom de kwestie van de afcentiemen nog op het Overlegcomité moet komen ? U zegt zelf dat het beroep zonder voorwerp is geworden. U hebt in dit parlement gezegd dat er een akkoord is in dit verband. Waals minister-president Van Cauwenberghe zegt in Le Soir van 11 december dat dat niet zo is. Een van de twee moet gelijk hebben. Dat is volgens mij de reden waarom het vrijdag opnieuw op de agenda staat van het Overlegcomité.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Ik wil aan de heer Vandebossche mijn verontschuldiging aanbieden omdat ik niet dezelfde dossierkennis van Brussel heb als hij. Ik heb acht jaar in Brussel gewoond en gewerkt. Ik weet ongeveer wel waarover het gaat. Het kan u misschien een beetje storen dat door de aanwezigheid van uw partij in de Brusselse regering de CVP betrokken is bij het zoeken naar oplossingen voor meer waarborgen voor de Brusselse Vlamingen. Minister Chabert spreekt een totaal andere taal dan u.

Dewael

Wat de gewestfiscaliteit aangaat, wil ik dit aan de heer Gatz zeggen. In het huidige bestel is – tot spijt van wie het benijdt – een grondwetswijziging nodig voor het invoeren van gemeenschapsfiscaliteit. In de bijzondere financieringswet staat klaar en on-dubbelzinnig ingeschreven dat dit overleg vereist tussen federale en gewestregeringen. Elke andere oplossing is een of andere vorm van institutionele ‘bricolage’. Ik verwijs naar het uitstekende antwoord van minister Anciaux aan de heer Van den Brande toen het debat over de fiscale autonomie in plenum is doorgegaan. Hij heeft haarfijn aange-toond dat in de huidige stand van zaken gemeen-schapsfiscaliteit niet kan, omdat men dan de notie van subnationaliteit moet invoeren. Dat kan op dit ogenblik niet. Het decreet op de afcentiemen is het enige wat op dit ogenblik kan binnen de huidige wettelijke omkadering.

Ik wil de heer Van Hauthem nog meedelen dat het me spijt dat ik de resoluties van het Vlaams Parle-ment in interviews met de pers weergeef.

Het is blijkbaar nooit goed. De Vlaamse regering krijgt vaak de kritiek dat ze zich op het commu-nautaire vlak te flauw opstelt. Wanneer de Vlaamse regering teruggrijpt naar de resoluties inzake de tweeledigheid die in het Vlaams Parlement zijn goedgekeurd, wordt ze echter ook bekritiseerd. De oppositie zou zich wat consequenter mogen opstel-len. (*Opmerkingen van de heer Van Hauthem*)

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Didier Ramoudt tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de budgettaire weerslag van het federale verbod op slot-gokautomaten

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Ramoudt tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de budgettaire weerslag van het federale verbod op slot-gokauto-maten.

De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt (*Op de tribune*) : De fe-derale minister van Maatschappelijke Integratie heeft een aantal weken geleden verkondigd dat de slot-gokautomaten in cafés en lunaparken moeten verdwijnen. Dit voornemen wordt bevestigd in een KB dat de federale ministerraad op 1 december 2000 heeft uitgevaardigd. Indien de Raad van State, die zich binnen een termijn van één maand over deze kwestie moet uitspreken, niet dwarsligt, zullen alle slot-gokautomaten echt uit de cafés en de lunaparken moeten verdwijnen.

Ik vraag me af of de gewesten bij deze beslissing zijn betrokken. Mocht de federale regering plots beslissen om het kijk- en luistergeld niet langer te innen, zou dit het Vlaamse budget voor ernstige problemen plaatsen. De wet schrijft echter voor dat de federale regering dit eerst met de gewesten moet bespreken.

Ik vraag me af of dit ook voor de slot-gokautomaten geldt. Elke slot-gokautomaat brengt de Vlaamse overheid immers 144.000 frank op. De budget-taire weerslag van dit verbod zal met andere woor-den zeer groot zijn.

Kan de minister-president mij meedelen of het door mij aangehaalde bedrag klopt, hoeveel de slot-gokautomaten de Vlaamse overheid in totaal opleveren, hoe dit verlies zal worden gecompenserd en of het hier om een belangenconflict gaat ?

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael (*Op de tri-bune*) : Indien we de slot-gokautomaten als kans-spielen beschouwen en ze bijgevolg uit de cafés en de lunaparken willen bannen, zal deze beslissing een grote budgettaire impact hebben.

Overeenkomstig artikel 56 van het KB van 8 juni 1970 worden de slot-gokautomaten gerangschikt onder de categorie A. Voor deze toestellen is een belasting verschuldigd van 144.000 frank. Er zijn in het Vlaams Gewest ongeveer 12.000 toestellen in cafés geplaatst. De totale opbrengst aan belastingen voor deze toestellen bedraagt 1.728.000.000 frank. Er zijn ongeveer 1.300 toestellen in lunapar-ken geplaatst. Het Vlaams Gewest ontvangt hier-voor 187.200.000 frank aan belastingen. Al deze toestellen leveren het Vlaams Gewest in totaal 1.915.000.000 frank op.

Het voornemen van de federale minister van Justi-tie moet gepaard gaan met overleg met de gewes-ten. Dit overleg zal vrijdag worden opgestart. De

Dewael

federale regering heeft, bij monde van de minister van Justitie, een vergadering belegd waarop de gewesten zijn uitgenodigd. Het verbod van de slotgokautomaten is op de agenda van deze vergadering geplaatst. Ik zal het Vlaams Parlement op de hoogte houden van de ontwikkelingen.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Ik dank de minister-president voor zijn antwoord. Gezien de budgettaire weerslag van het federale verbod op slotgokautomaten, komt dat overleg er nogal laattijdig. Als men op federaal niveau beslissingen wil nemen met een grote weerslag op ons budget, dan moet er vooraf worden overlegd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Laurys tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden en tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de toepassing van het Vlaams werkgelegenheidsakkoord

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Laurys tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden en tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de toepassing van het Vlaams werkgelegenheidsakkoord.

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, gisteren heeft de federale regering haar akkoord betuigd met het interprofessioneel akkoord van de federale sociale partners. De federale regering heeft er zich toe verbonden om de verbintenissen uit te voeren. Donderdag hebben de Vlaamse sociale partners een nieuw ontwerp van werkgelegenheidsakkoord afgesloten. Op basis van de persberichten kreeg ik de indruk dat noch de minister-president, noch minister Landuyt erg enthousiast zijn. Er vallen woorden als 'te vrijblijvend' en 'te

weinig ambitieus'. Er zou ook te weinig werk worden gemaakt van een Vlaamse CAO.

Ik vind zelf dat de Vlaamse regering weinig heeft ondernomen om het de sociale partners gemakkelijk te maken. Sinds dit jaar staan er geen Vesocgelden meer ter beschikking om concrete projecten uit te voeren. Ooit heeft minister Landuyt toegezegd dat er in februari een ontwerp van decreet over de afsluiting van Vlaamse CAO's zou worden ingediend. Dat ontwerp is er nog altijd niet. Kan men in die omstandigheden de Vlaamse sociale partners verwijten dat ze op dat vlak niet opschieten ?

In het ontwerp zijn algemene bepalingen opgenomen, maar toch ook enkele concrete verbintenissen, zoals het ontwerp van de beroepsprofielen, de opleidingscheques en een flankerend vervoersbeleid. Dat zou de Vlaamse regering toch moeten bewegen om enkele verbintenissen aan te gaan. Veder lees ik in de krant dat de minister-president heeft gezegd dat hij pas met overheidsgeld over de brug zal komen als de sectoren concrete maatregelen in sectorale CAO's hebben genomen. Ik vraag me af waar die middelen vandaan zullen komen, want in de begroting voor werkgelegenheid is voor bijkomende maatregelen niet in middelen voorzien.

Moeten de reacties in de pers worden geïnterpreteerd als een definitieve afwijzing van het ontwerp van werkgelegenheidsakkoord van de Vlaamse sociale partners ? Zal de Vlaamse regering middelen ter beschikking stellen, of wacht men tot het akkoord is bijgestuurd, in de zin van de bedenkingen in het persartikel ? Waar zullen die middelen worden gehaald ? En hoeveel zal er ter beschikking komen ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, mede namens de minister-president wil ik de heer Laurys op het hart drukken nooit zomaar de teneur van persartikelen te geloven. Vrijdag is een zeer interessante bijeenkomst met de sociale partners gehouden. Ze hebben daar hun ontwerp van akkoord toegelicht. We hebben vastgesteld dat een en ander zeer sterk aansluit bij het werkgelegenheidsbeleid van de Vlaamse regering. Op maandag 18 december zien we elkaar terug. We zullen dan nagaan of er een globaal akkoord kan worden uitgewerkt. De regering wil op gedetailleerde wijze de inhoud van het ontwerp bestuderen en de kostprijs ervan ramen. We willen niet overhaast te werk gaan, want we

Landuyt

hebben de bedoeling om dat akkoord, eens het is afgesloten, ook effectief uit te voeren.

De Vlaamse regering zal de sectorale afspraken na zes maanden evalueren. Dan zullen we beter kunnen nagaan hoe de Vlaamse regering met eigen middelen flankerend kan optreden.

We willen ook nagaan wat de betekenis is voor het Vlaams beleid van het federaal interprofessioneel akkoord. Daarin werden grote openingen gemaakt voor een specifiek regionaal beleid. De Vlaamse regering wenst daar in alle ernst op te reageren, en een en ander af te stemmen op het Vlaams beleid dat in het regeerakkoord werd geformuleerd. In de praktijk voeren we dus uit wat de bedoeling is van het Vlaams sociaal akkoord. We gaan op het juiste bevoegdheidsniveau na in welke mate we de akkoorden tussen de sociale partners kunnen respecteren.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik begrijp hieruit dat er eigenlijk nog geen antwoord is, en dat binnen zes maanden eventueel beslist zal worden of Vlaanderen voorziet in bijkomende middelen voor het uitvoeren van de maatregelen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Ria Van Den Heuvel tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de veiligheid van alle weggebruikers bij wegwerken

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Van Den Heuvel tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de veiligheid van alle weggebruikers bij wegwerken.

Vermits minister Stevaert verontschuldigd is, zal minister Landuyt in zijn plaats antwoorden.

Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag gaat over het garanderen van de veiligheid van alle weggebruikers bij wegeniswerken aan de gewestwegen. Bijvoorbeeld over de werken aan de Prins Boudewijnlaan N173 in het Antwerpse rijzen heel wat vragen. Ze zijn dan ook geen voorbeeld van een goede werkwijze. De buurtbewoners hebben kritiek op de slechte signalisatie, en staan daarin niet alleen. Ook de lokale overheid, bij monde van de burgemeester van Edegem, geeft aan dat de bouwheer, het Vlaams Gewest, op onzorgvuldige wijze omgaat met de veiligheid van de fietsers.

Hoe gaat minister Stevaert te werk bij het garanderen van de veiligheid van de weggebruikers ? In dit specifieke geval wordt voorzien in een fietspad van 50 centimeter breed, waarop in beide richtingen moet worden gereden. Er is een slechte signalisatie, gebrek aan verlichting, enzovoort. Op dit moment is er dus een onveilige situatie, waaraan snel iets moet worden gedaan.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de minister vice-president heeft me gerustgesteld dat de genoemde concrete situatie wordt nagezien. Ik veronderstel echter dat uw vraag gericht is op de algemene politiek terzake.

Er bestaat een ministerieel besluit van mei 1999 met specifieke regels. Daarin worden de signalisatie en de beveiliging van de zwakke weggebruiker geregeld, niet alleen bij wegeniswerken, maar ook bij werken naast de weg. We hoeven dus aan de reglementering niets meer te veranderen.

Wel moet er dringend werk worden gemaakt van een sensibilisering van alle mogelijke instanties die ermee te maken hebben. Op dit vlak wenst minister Stevaert geen risico's te nemen. Men zal een CD-Rom algemeen verspreiden om al de specifieke situaties zeer goed uit te leggen aan de verantwoordelijken. Op die manier kan men rekening houden met de zwakke weggebruiker.

De voorzitter : Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Ik dank de plaatsvervanger van de minister vice-president voor zijn antwoord. Ik neem er akte van dat minister Stevaert mijn bezorgdheid deelt en dat hij ook moet vaststellen dat de situaties ter plaatse niet al-

Van Den Heuvel

tijd optimaal zijn. Men moet meer energie steken in het garanderen van de veiligheid. Ik reken erop dat er snel maatregelen zullen volgen op de Prins Boudewijnlaan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Van Duppen tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het gebrek aan behandelings- en verzorgingsmogelijkheden voor geïnterneerden

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Duppen tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het gebrek aan behandelings- en verzorgingsmogelijkheden voor geïnterneerden.

De heer Van Duppen heeft het woord.

De heer Jan Van Duppen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, ik hoop dat u afgelopen maandag allemaal naar 'Spots' op Canvas hebt gekeken. Het programma ging over de internering en de situatie van de geïnterneerden in de Kempense vergeetputten. U hebt dan waarschijnlijk een belevenis van schoonheid ervaren, de afgrijselijke schoonheid waarmee men die mensen heeft gefilmd, die in de vergeetputten van onze gevangenissen werden gedumpt om te vergaan.

Ik wik nu mijn woorden. Het drama is hier eindeloos. In 1964 heeft men in dit land een wet aangenomen ter bescherming van de maatschappij. Mensen die geestesziek waren en niet toerekeningsvatbaar voor hun daden, werden geïnterneerd. Het tweede deel is in 36 jaar nog steeds niet aangepast. Het gaat om de behandeling van die mensen. Het tv-programma heeft dit zeer mooi, zeer pijnlijk en beschamend geïllustreerd. Het was beschamend voor ons, en nog meer voor de federale politici en verantwoordelijken.

Mevrouw de minister, ik zal mijn vraag blijven herhalen tot dit is opgelost of tot ik ben opgelost. Wat kan u doen om de mogelijkheid te vergroten tot de uitstroom van geïnterneerden uit de gevangenissen waar ze niet thuishoren, omdat ze van de commissie ter Bescherming van de Maatschappij toelating

hebben gekregen om de gevangenis te verlaten op voorwaarde dat ze een adequate opvang in een psychiatrische instelling hebben gekregen of kunnen rekenen op een psychiatrische begeleide manier van wonen ? Het Vlaams fonds kan hierin een belangrijke rol spelen.

U hebt in uw begroting een povere 20 miljoen frank uitgetrokken om eerste stappen te zetten. Er moet veel meer gebeuren. Ik wacht dan ook met spanning op uw antwoord.

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik hoop dat dit probleem wordt opgelost voor de heer Van Duppen is opgelost. Ik meen dit oprecht. We hebben het al meer dan één keer gehad over dit onderwerp, onder andere naar aanleiding van de begroting. We hebben morgen een halve dag uitgetrokken om het plan over het justitioneel welzijn te bespreken.

Dit probleem ressorteert voor een deel onder de federale bevoegdheid. Ik zal me daar niet achter verschuilen. Tijdens de vorige legislatuur heeft de regering in interministeriële conferenties tussen de ministers van Volksgezondheid, Sociale Zaken en Justitie afspraken gemaakt om via een project te zorgen voor de uitstroom van die geïnterneerden. Men heeft toen ei zo na een akkoord bereikt. De vorige regering heeft daar geen beslissing meer over genomen.

Het feit dat in dit land heel veel gebeurt op basis van overleg tussen kabinetten, houdt in dat de zaak stilligt als er een nieuwe regering is. De draad is opnieuw opgenomen in de interministeriële conferentie van maart 2000. Men heeft afgesproken dat er tijdens het voorjaar van 2001 een aantal concrete projecten worden uitgewerkt. Ze moeten het mogelijk maken dat geïnterneerden die nu in gevangenissen zitten, in zogenaamde 'medium care-afdelingen' in psychiatrische klinieken worden opgevangen.

'Medium care' houdt in dat de beveiliging wordt gefinancierd door de federale overheid en de extra zorg door de gemeenschappen. In de bijna afgeronde protocolovereenkomst tussen Welzijn en Justitie staat er eveneens een passage over de samenwerking in verband met de geïnterneerden. Van mijn kant heb ik me daarin geëngageerd om ervoor te zorgen dat de Vlaamse instellingen op korte termijn zullen openstaan voor en de mogelijkheden zullen krijgen om aan die projecten mee te werken. Het OPZ in Rekem is daar volop mee bezig.

Vogels

Voor het Vlaams Justitieel Plan Welzijn werd voor het eerst, een magere maar toch, 20 miljoen frank ingeschreven in de begroting 2001. Dat is verder geoperationaliseerd en vorige week voor de tweede keer door de regering besproken. Na intens overleg hebben mijn collega's-ministers zich ertoe verbonden om bovenop die 20 miljoen frank uit hun budget ook nog middelen te investeren in een proefregio. We plaatsen in elke gevangenis een afgevaardigde van Welzijn om het Justitieel Plan Welzijn uit te proberen. De proefregio wordt de Kempen en Antwerpen omdat men daar zowel geïnterneerden als lange gevangenisstraffen vindt. Bovendien heeft men in de Antwerpse Begijnenstraat mensen in voorlopige hechtenis. We hebben morgen de mogelijkheid om daar uitgebreid op in te gaan.

Dat het allemaal zo lang duurt, heeft te maken met het beeld van gevangenen dat leeft in de samenleving. De media leveren hier zeer goed werk, al hebben ze de afgelopen jaren weinig tolerantie gecreëerd ten opzichte van geïnterneerden en daders. De Dutroux-hype ligt mede aan de basis van de vertraging van dit project. Het was niet populair om zoiets te organiseren. We zullen een breder politiek draagvlak moeten creëren om meer te investeren in gevangenen, geïnterneerden en daders.

De voorzitter : De heer Van Duppen heeft het woord.

De heer Jan Van Duppen : De rol van de media is tweërlei. Als er geen adequate behandeling is voor geïnterneerden komen ze ooit terug in de maatschappij als een niet-ontmantelde tijdbom. Willen we op een degelijke manier omgaan met geesteszieken, dan moet de behandeling goed en correct worden georganiseerd en gefinancierd. Het spijt me, maar dat kunt u niet met 20 miljoen frank, ook niet met 200 miljoen frank, dat zal wellicht 1,5 miljard frank kosten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer André Van Nieuwkerke tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de onderhandelingen voor een nieuwe onderwijs-CAO

Actuele vraag van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de onderhandelingen voor een nieuwe onderwijs-CAO

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Van Nieuwkerke en de heer Martens tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de onderhandelingen voor een nieuwe onderwijs-CAO.

De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, zoals aangekondigd, hebt u een constructief voorstel geformuleerd aan de bonden. Ik ben zeer blij dat de onderhandelingen opnieuw zijn opgestart. De bonden zullen morgen antwoorden op voorstellen.

Het is positief dat men de werkdruk wil verminderen. Daarvoor wordt een bedrag vrijgemaakt van 4,3 miljard frank. Op kruissnelheid zal dat in deze legislatuur neerkomen op meer dan 9 miljard frank. Een tweede belangrijk voorstel heeft betrekking op de maaltijdcheques. Daarbij gaat het om een totaalbedrag van 1,8 miljard frank. Er is hier dus wel degelijk sprake van een totaalpakket van maatregelen die een grote weerslag hebben.

Wat de maaltijdcheques betreft, legt de federale fiscus een aantal cumulatieve voorwaarden op in de manier waarop dat systeem gehanteerd kan worden. In dat verband ben ik toch enigszins bezorgd. In het verleden had een vorige Vlaamse regering daar immers moeilijkheden mee. In de pers lees ik ook dat de Franse Gemeenschap een factuur heeft gepresenteerd inzake belastingen en sociale zekerheid. Mijn vraag is dus of het voorstel dat ter tafel ligt, op dat vlak is ingedekt, zodat dat deel van de Vlaamse middelen niet onmiddellijk opnieuw afgeroomd zal worden door de federale overheid.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens (Op de tribune) : Mevrouw de minister, de heer Van Nieuwkerke heeft zopas verwezen naar het ultieme voorstel dat u hebt geformuleerd in het kader van de onderhandelingen. De inspanningen die u levert inzake het verminderen van de werkdruk, moeten uiteraard positief geëvalueerd worden.

De waarheid gebiedt ons echter te zeggen dat deze besprekingen onder een slecht gesternte gestart zijn. Er waren nutteloze provocaties door een aan-

Martens

tal dwaze uitspraken van de heer De Gucht en van minister-president Dewael. U hebt ook zelf een aantal uitspraken gedaan die door uw gesprekspartners zeker niet als positief of uitnodigend werden ervaren. Op de dag van de staking, bijvoorbeeld, stuurde u de inspectie op pad. U spreekt over ultieme voorstellen. Al die zaken dragen niet bij tot een goede sfeer. Als men in een dergelijke slechte sfeer tot oplossingen moet komen, kost dit altijd meer geld dan wanneer dit in een goede sfeer kan gebeuren.

Samen met de gesprekspartners stellen wij trouwens vast dat u van positie bent veranderd. In de CAO 5 was er een engagement om een inspanning te leveren, afhankelijk van de herfinanciering van de gemeenschappen en de gewesten. Er was helemaal geen sprake van een studie. Opeens komt er dan een studie, die onvermijdelijk wordt ervaren als een verandering van de spelregels die eigenlijk door de CAO 5 verankerd waren. Op die manier hebt u de gesprekken bemoeilijkt.

De gesprekken verlopen ook in een onduidelijke budgettaire context. Bij het aantreden van de regering kreeg onderwijs 20 miljard frank toegewezen : 10 miljard voor infrastructuur en 10 miljard voor meer persoonsgebonden aangelegenheden en de werking van het personeel. Ondertussen is dat bedrag opgetrokken tot 47 miljard frank, maar binnen dat bedrag moet het blijkbaar allemaal gebeuren. Voor de maaltijdcheques, bijvoorbeeld, krijgt u geen vers geld. Het moet dus in belangrijke mate gebeuren met de eigen middelen. Voor die maaltijdcheques zou u niet minder dan 600 miljoen frank binnen uw eigen begroting moeten vinden. Met andere woorden, er is maar 400 miljoen frank aan vers geld. Voor mij bevestigt dit het beeld dat deze regering weinig prioriteit geeft aan onderwijs. Als men ziet met welk enthousiasme men voor andere sectoren inspanningen heeft geleverd, dan vind ik dat men met evenveel gulheid zou kunnen optreden ten opzichte van onderwijs. Dit is echter niet het geval.

Bij dit alles rijst dan ook de volgende vraag. In welke mate zult u in staat zijn om waar te maken wat u zelf in uw beleidsbrief hebt geschreven ? Daarin staat immers uitdrukkelijk dat de verloning van de leerkrachten gelijke tred moet houden met wat is gedefinieerd ten aanzien van de privé-sector. Zult u daar de middelen voor hebben ? U moet dit budgettair waarmaken. Zult u dit doen binnen die som van 47 miljard frank, of zal de Vlaamse regering uiteindelijk dan toch de middelen vrijmaken

om de leerkrachten te geven waarop ze recht hebben ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, op de vraag van de heer Van Nieuwkerke wil ik antwoorden dat de regeling met betrekking tot de maaltijdcheques uiteraard zal gebeuren volgens de bestaande reglementering. Indien de vakbonden me morgen laten weten dat ze akkoord gaan met ons voorstel, dan zal mijn departement onmiddellijk de nodige contacten leggen om zo vlug mogelijk de correcte regeling uit te werken.

Op de vraag van de heer Martens wil ik het volgende antwoorden. Het onderwijs loopt niet achter op de privé-sector. Momenteel is er nog steeds sprake van een grote inspanning ten aanzien van 60.000 leerkrachten, namelijk die van het kleuter- en lager onderwijs. Zij zijn bezig aan een inhaalbeweging wat hun loon betreft. Op kruissnelheid gaat het over 3 miljard frank. Bijvoorbeeld voor iemand met 27 jaar dienst komt dit neer op 13.000 frank bruto per maand. Dat is niet weinig. Zeggen, zoals u vaak doet, dat er sinds 1995 geen looninspanning meer is geweest, is dus flagrant onjuist wat de mensen van het basisonderwijs betreft.

Een andere aanwijzing dat het onderwijs de privé-sector niet achterna hinkt, wordt gegeven door de loonnorm. De loonnorm 1999-2000 bedroeg 5,9 percent. In de privé-sector was er een reële stijging van 5,2 percent. In het onderwijs was er voor die periode een reële stijging van 5,68 percent. De loonnorm zoals die enkele weken geleden is vastgesteld voor 2001-2002 bedraagt 6,4 percent. Alle maatregelen die momenteel op tafel liggen voor het onderwijs komen neer op een reële stijging van 7,29 percent. Ik weet dus niet waar u het haalt dat onderwijs achterop hinkt. Die stellingen en vaststellingen bevestigen nogmaals wat ik enkele weken geleden reeds zei, namelijk dat het absoluut noodzakelijk is om een objectieve studie te laten uitvoeren met betrekking tot de lonen. Anders zullen we nooit op een correcte wijze uit deze discussie komen.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mevrouw de minister, ik ben blij dat u correct verwijst naar de inspanningen geleverd door de vorige regering om de verloning van de leerkrachten te verbeteren, waarvoor dank. Het ging inderdaad niet over 1,8 miljard frank,

Martens

maar over 3 miljard frank voor een specifieke groep van 60.000 leerkrachten, namelijk die van het basisonderwijs.

Wat de loonnormen betreft stel ik alleen vast dat u de vakbonden, die deze loonnormendiscussie zeer goed kennen, blijkbaar niet kunt overtuigen met uw argumenten. Dat blijft een probleem. U hebt het over een studie. U probeert terecht te objectiveren, maar u weet zelf dat veel afhangt van de wijze waarop die studie zal worden gedefinieerd, waarop zal worden bepaald wat precies in aanmerking wordt genomen, waarop zal worden bepaald wat precies gelijkwaardige sectoren zijn.

Ik weet maar één ding. In Nederland verscheen zeer recent een interessante studie in dit verband. De Financieel Economische tijd heeft hierover verslag uitgebracht. Ik heb de studie zelf eens helemaal doorgenomen. Belangrijk was de vaststelling dat de financiële waardering zeer belangrijk is voor de instroom van leerkrachten, wil men die motiveren. Als men om de werkdruk te verminderen voorziet in 1.000 bijkomende banen in het basisonderwijs en 1.600 in het secundair onderwijs, dan zal men deze mensen slechts vinden als men ze voldoende waardeert. U bevindt zich dus in een soort vicieuze cirkel, waar u absoluut uit moet.

Verder ben ik zeer benieuwd wat u met die maaltijdcheques gaat doen. Op zijn minst geeft u hiermee een slecht voorbeeld. In het begin van de jaren negentig heeft het Vlaams Parlement zich bijzonder kritisch uitgelaten hierover. De heer Denys was bij die critici, maar ik wil hem niet steeds achtervolgen met zijn eigen verleden.

We zijn zeer kritisch geweest. Vandaag stel ik echter vast dat u een groot ontwikkelingsmanoeuvre zult moeten organiseren. Dat is een goed voorbeeld voor de privé-sector. Proficiat.

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Ik hoop dat men zeer goed onderzoekt of die maaltijdcheques niet zullen leiden tot een afroming van een aantal middelen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Joachim Coens tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het gelijkstemmen van de Brusselse en Vlaamse geluidsnormen voor het luchtverkeer

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Coens tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het gelijkstemmen van de Brusselse en Vlaamse geluidsnormen voor het luchtverkeer.

De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, mevrouw de minister, onze fractieleider is moe. Hij ligt wakker van het nachtlawaai in Zaventem en van het aantal vragen dat hij er reeds over heeft gesteld.

Tegen 17 december 2000 zal er voor ongeveer 28 miljoen frank aan boetes moeten worden betaald. Er zijn ongeveer 850 overtredingen van de normen uitgevaardigd door het Brussels Gewest vastgesteld. Dertig tot veertig maatschappijen hebben een aanmaning ontvangen. Wat doen die maatschappijen ? Ze bekijken of ze hun aanvliegroute niet naar Vlaanderen kunnen verplaatsen. Er zijn ook maatschappijen die uitwijken naar Parijs of Amsterdam.

Mevrouw de minister, we stellen voortdurend vragen over deze kwestie aan u, aan de minister-president en aan minister Stevaert. In februari 2000 zei u dat er een gelijkschakeling van normen moet komen, gebaseerd op de Brusselse normen. U zei toen ook dat u niet overhaast te werk zou gaan, en een onderzoek aan de zaak zou laten voorafgaan. Uiteindelijk werd de kwestie steeds verder verschoven. Nu zit de zaak in een federale werkgroep.

Ik zie dat de Brusselse normen wel degelijk effect hebben op het terrein. Er worden boetes geïnd en er zijn maatschappijen die zich aanpassen. Maar hoe zit het nu met die gelijkschakeling van de normen ? Hoe staat het met het overleg met Brussel en met de federale werkgroep ? Deze laatste heeft volgens mij immers nog geen enkele vordering gemaakt.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, uw fractieleider heeft gezegd dat hij hele nachten aan mij denkt. Het is dus waar dat hij dikwijls wakker ligt van het nachtlawaai.

Dua

We zitten inderdaad met een probleem en dat is hier reeds verschillende keren aan de orde geweest. Bepaalde vliegtuigmaatschappijen vertonen ontwijkingsgedrag omwille van de Brusselse normen, met een bijkomende geluidsdruk voor Vlaanderen als gevolg. Het probleem werd ondertussen aangekaart op twee niveaus, namelijk op de interministeriële conferentie voor Mobiliteit met minister Durant als voorzitter en op het intergewestelijk overleg van de ministers van Leefmilieu. Het staat op de agenda van de interministeriële conferentie en wij hopen op een snelle afhandeling van de zaak. Op de agenda van het intergewestelijk overleg met de drie ministers van Leefmilieu staat het thema 'geluid'. Wij zijn vragende partij voor een discussie hierover.

Waar staan wij voor het ogenblik op Vlaams niveau? In de recent afgeleverde milieuvergunning voor BIAC is een eerste stap gezet naar de invoering van milieunormen voor geluid. Het is niet opportuun om nu een algemene norm uit te werken, die te vergelijken is met wat het Brussels Gewest heeft gedaan, omdat de federale regering op dit ogenblik afspraken concretiseert over procédés die bij het vliegen worden gebruikt, over geluidsnormen en isolatie.

Wij voeren intussen wel de druk op de federale regering en op mevrouw Durand op, zodat snel stappen worden gezet in de richting van een harmonisatie van de normen.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Brussel heeft intussen zijn norm opgesteld. De minister-president heeft bij premier Verhofstadt aangedrongen op overleg. Ik vraag me af of Vlaanderen geen stappen moet ondernemen om dit overleg te bespoedigen, door zelf een norm uit te vaardigen in plaats van te wachten op het federale initiatief. Er is sinds februari niets ondernomen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren André Denys, Gilbert Bossuyt, Ludo Sannen en Chris Vandenbroeke betreffende de naleving van de aanbevelingen van de afdeling "Financierings-

behoeften van de overheid" van de Hoge Raad van Financiën

– 502 (2000-2001) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : Dames en heren, deze middag heeft de heer Vermeiren bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heren Denys, Bossuyt, Sannen en Vandenbroeke betreffende de naleving van de aanbevelingen van de afdeling "Financieringsbehoeften van de overheid" van de Hoge Raad van Financiën.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, maandagnamiddag werd een commissievergadering gehouden, waarin een voorstel van resolutie van de heer Van Den Abeelen betreffende de naleving van de aanbevelingen van de Hoge Raad op de agenda stond. Er werd een uur over gediscussieerd. Het was geen discussie meerderheid-oppositie, maar een discussie die een technische opheldering op het oog had.

Enerzijds ging de discussie over de norm van de Hoge Raad en de verplichtingen die de Vlaamse Gemeenschap in dat verband moest opnemen, anderzijds ging een tweede discussie over de overschotten op de begroting en hun aanwending. De heer Bossuyt had een aantal amendementen ingediend. Het was overigens een zeer technische discussie. Toch bleven nog vragen onbeantwoord en de discussie werd niet afgerond.

Het verwondert me dan ook dat hier de spoedbehandeling gevraagd wordt van een voorstel van resolutie, waarover met de andere fracties zelfs geen overleg gebeurde. Ik nodig de collega's uit om hier toe te lichten waarover het precies gaat.

Bij de bespreking van de resolutie in de commissie heerste er grote verwarring. Ik begrijp niet waarom voor dit voorstel nu de spoedbehandeling gevraagd wordt. De Vlaamse regering zal vrijdag in het Overlegcomité haar standpunt wel kunnen bepalen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mevrouw de minister, dames en heren, de hoogdringendheid voor het bespreken van deze resolutie wordt ingeroepen omdat vrijdag een overlegverga-

Denys

dering is gepland. De minister-president zal er moeten onderhandelen over het samenwerkingsakkoord dat moet worden afgesloten in verband met het opvolgen van de normen van de Hoge Raad van Financiën.

Mijnheer Van Rompuy, al is de minister-president mans genoeg, hij kan toch een steuntje gebruiken van het Vlaams Parlement. Het gaat immers om heel moeilijke onderhandelingen. U noemt het technische onderhandelingen, maar het zijn politieke onderhandelingen. Vlaanderen moet in het licht van de toepassing van de normen voor het opvolgen van het stabiliteitspact samenkomen met alle entiteiten om het samenwerkingsakkoord uit te voeren. In het verleden hebben wij een veel grotere inspanning geleverd dan de andere entiteiten, en zeker dan de andere entiteiten-2 : het Waals Gewest, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap. We hebben inspanningen geleverd ten belope van ruim 90 miljard frank meer dan volgens de strengste normen van de Hoge Raad van Financiën nodig was.

We vragen geen lakser begrotingsbeleid. U weet dat we de strengste normen van de Hoge Raad van Financiën willen blijven volgen. We vragen om ons begrotingsoverschot niet enkel te moeten gebruiken voor het aflossen van de schuld, maar dat we het ook kunnen benutten voor eenmalige investeringen. Dit werd eveneens besproken in de commissie. Omwille van het late avonduur hebben we geen eensgezindheid bereikt. Daarom ligt het voorstel nu opnieuw voor. Ik herhaal dat het onze bedoeling is om de minister-president te steunen tijdens de moeilijke onderhandelingen. We vragen de steun van het Vlaams Parlement. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik ga ervan uit dat de collega's die niet hebben deelgenomen aan de besprekingen in de commissie voor Financiën, niet weten waarover wij het hebben. Wie het kan uitleggen, mag trouwens hierheen komen. Het was de oorspronkelijke bedoeling dat de Vlaamse overheid in het licht van het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten, wat minder inspanningen zou moeten leveren omwille van haar overschot die de norm van Hoge Raad overstijgt. Het gaat om een kleinere inspan-

ning inzake de doelstellingen die de Hoge Raad heeft vooropgesteld.

De oorspronkelijke resolutie was gericht op de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten. Ik was het daarmee niet eens. De federale overheid heeft de jongste jaren immers ook meer inspanningen geleverd dan door de Hoge Raad werd gevraagd. De motie werd geamendeerd zodat enkel nog sprake was van de gemeenschappen en de gewesten.

Ik heb daarop opnieuw een vraag gesteld. De Hoge Raad legt ons een groeipact op omdat een entiteit-2 moet voldoen aan het stabiliteitspact. Ik vroeg of een kleiner overschot van Vlaanderen dan ten koste moet gaan van de Franse Gemeenschap, Wallonië en Brussel, omdat zij dan minder tekorten mochten hebben. Dat was evenmin de bedoeling. Dit aspect is helemaal uit de tekst verdwenen.

Wat nog overblijft, gaat over het besteden van de overschotten. De vraag daarbij is wat de gemeenschappen en gewesten mogen doen met hun kasoverschotten op het einde van het jaar. In het algemeen programma van de Hoge Raad van Financiën en volgens een federale richtlijn worden kasoverschotten gebruikt voor schuldafbouw of voor eenmalige investeringen of reserveringen. Hierover zal vrijdag niet worden gesproken. Ik zie dan ook niet in waarom het Vlaams Parlement aanbevelingen moet doen. Het gaat over spelregels die de Hoge Raad bepaalt. Europa heeft trouwens ook een aantal richtlijnen.

Mijnheer Denys, ik begrijp dus absoluut niet wat dit punt technisch betekent. Ik weet ook dat het vrijdag niet aan de orde komt tijdens het interministerieel overleg tussen gemeenschappen en gewesten. Trouwens, oorspronkelijk was het de bedoeling een advies te vragen aan de Hoge Raad voor Financiën. Dit stond zo in de oorspronkelijke resolutie die was ingediend door de heer van den Abeelen. Dat zie ik hier ook niet meer instaan. Nu gaat het om een soort aanbeveling aan de Vlaamse regering. Ik besef dus absoluut niet wat die motie eigenlijk moet betekenen of wat daar de politieke draagwijdte van is

Onze fractie zal zich niet verzetten tegen de vraag dit bij hoogdringendheid te behandelen, mar ik betreur wel dat men, na een urenlange discussie in de commissie voor Financiën waar men vragen stelt en waar men duidelijk van de indieners hoort dat zij het absoluut niet eens zijn – niet uit politieke touwtrekkerij, maar omdat men technisch niet goed wist waar men stond -, dit hier een paar dagen

Van Rompuy

later zonder enig verslag, zonder cijfers of zonder te weten waar het eigenlijk om gaat plotseling in een plenaire vergadering naar voren brengt, hoewel het vrijdag niet aan de orde is. Dit is mijns inziens abominabel parlementair werk en onze fractie zal zich dienaangaande onthouden. Hier wil men het werk van de commissie overdoen, maar dan zonder te weten waarover het gaat. U zult dus stemmen zonder te weten waarover u eigenlijk stemt. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik begrijp niet waarom de CVP applaudisseert na de woorden van de heer Van Rompuy. In vorige legislaturen heb ik herhaaldelijk meegemaakt dat men bij hoogdringendheid een resolutie indient waarbij men aan de regering een ondersteuning, een signaal of een aanbeveling geeft in het kader van onderhandelingen die met het federale niveau gevoerd moeten worden.

Op basis van wat de minister-president in de commissie heeft gezegd, vindt er vrijdag een overleg plaats met betrekking tot het samenwerkingsakkoord. Met betrekking tot de overschotten staan we voor een keuze. Vragen we dat Vlaanderen een grotere inspanning levert in de aflossing van de schuld ten aanzien van Europa of vragen we integendeel dat we een deel van onze overschotten op een meer autonome manier kunnen gebruiken voor eigen investeringen ? Zo eenvoudig liggen de zaken.

Wij vinden dus dat Vlaanderen de strengste norm moet hanteren, maar ook de autonomie moet hebben om de begrotingsoverschotten voor een stuk te kunnen besteden aan eigen investeringen.

De voorzitter : De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse : In de commissie hebben we daar inderdaad over gepraat. Ook ik zie het nut of de zin van die hoogdringendheid niet in, tenzij dan bij het lezen van het beschikkende gedeelte van die resolutie waaruit ik het volgende citeer : '... vraagt de Vlaamse regering dat zij niet zonder meer akkoord gaat met bijkomende verplichtingen'.

Die woorden 'zonder meer' kunnen uiteraard bijzonder ruim geïnterpreteerd worden. Dit wil zeggen dat wij hier eigenlijk wel een vrijgeleide geven aan de Vlaamse regering om grotere verplichtingen op zich te nemen in het kader van het samenwer-

kingsakkoord en het stabiliteitsprogramma. Onze fractie heeft trouwens een amendement ingediend om die twee woorden te schrappen, maar dat amendement werd nog niet op de banken rondgedeeld.

De hoogdringendheid en de inhoudelijkheid doorkruisen elkaar hier. Ik zie de minister-president immers 'toch wel' knikken wanneer hier gezegd wordt dit niet nodig te hebben in het kader van de interministeriële conferentie van vrijdag. Ik heb de indruk dat dit daar in het pakket van de onderhandelingen zal worden gelegd en dat wij die bijkomende verplichtingen dus niet zonder meer zullen aanvaarden, maar dat men daar wel uiteindelijk een uitleg voor zal vinden als dit nodig is en dit in tegenstelling tot wat de minister-president in de commissie heeft gezegd, namelijk 'Ik ben zonder meer niet akkoord om bijkomende verplichtingen op te nemen'. Ik heb toen gezegd dat dit tweemaal dezelfde woorden zijn, maar dan in een andere betekenis. Maar als de minister-president zonder meer niet akkoord gaat om die bijkomende verplichtingen op zich te nemen, dan moeten die woorden 'zonder meer' eruit verdwijnen.

We hebben in het verleden een extra inspanning gedaan van 92 miljard frank. We stellen ook vast dat de federale regering een extra inspanning vraagt van de entiteiten, zonder dat daarover voorafgaandelijk een akkoord is gesloten. We worden nogmaals voor voldongen feiten geplaatst. Deze resolutie heeft enkel de bedoeling een uitweg te bieden om meer verplichtingen op te nemen voor Vlaanderen, terwijl de minister-president heeft gezegd dat hij dit eigenlijk helemaal niet wilt. Ik zie noch de hoogdringendheid, noch de werkelijke inhoud van deze resolutie in, in het bijzonder van het beschikkende deel daarvan.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Het ene deel gaat over de normen van de Hoge Raad, en dat zijn begrotingsdoelstellingen. Mijnheer Denys, uw resolutie gaat over kasoverschotten. Post factum heeft men dus een kasoverschot als men de begrotingsdoelstellingen niet realiseert, omdat men ofwel te weinig heeft uitgegeven, ofwel te veel middelen heeft. De resolutie gaat over kasoverschotten die men al dan niet kan aanwenden. Ze heeft niets te maken met de normering die wordt opgelegd aan begrotingsdoelstellingen. Ze raakt kant noch wal, tenzij u me dit kunt uitleggen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

Is het parlement het eens met dat voorstel tot spoedbehandeling ? (*Neen*)

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is aangenomen.

De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse : Ik heb een amendement ingediend dat echter nog niet is rondgedeeld.

De voorzitter : Dan stel ik voor dat het voorstel van resolutie van de heren Denys, Bossuyt, Sannen en Vandenbroeke betreffende de naleving van de aanbevelingen van de afdeling "Financieringsbehoeften van de overheid" van de Hoge Raad van Financiën wordt behandeld na de voorstellen van resolutie van de heer Van Hauthem en van mevrouw Becq en de heer Van Rompuy.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Joris Van Hauthem betreffende de gevolgen voor Halle-Vilvoorde van de reorganisatie van de politiediensten

– 492 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Stemming over het aanvatten van de bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer Van Hauthem betreffende de gevolgen voor Halle-Vilvoorde van de reorganisatie van de politiediensten

Bij brief van 12 december 2000 heeft de heer Van Hauthem verzocht zijn voorstel van resolutie op de agenda van de plenaire vergadering te plaatsen.

Conform artikel 69, punt 5 van het Reglement van het Vlaams Parlement moeten wij ons bij zitten en

opstaan uitspreken over het aanvatten van de bespreking.

De heer Van Hauthem heeft het woord over het al dan niet aanvatten van de bespreking.

De heer Joris Van Hauthem : Ik wil niet zo belachelijk doen als sommigen en enkel naar de handtekening onder een voorstel kijken en niet naar de inhoud. We hebben het initiatief gestart en het is daardoor dat andere fracties zich hebben kunnen aansluiten met een gelijkaardige tekst. Als men dit nu niet behandelt, dan is de hypocrisie wel erg groot.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Onze fractie heeft geen enkel probleem met de behandeling.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

Is het parlement het eens met het aanvatten van de bespreking ? (*Instemming*)

Dan stel ik voor de bespreking van het voorstel van resolutie van de heer Van Hauthem betreffende de gevolgen voor Halle-Vilvoorde van de reorganisatie van de politiediensten en de bespreking van het voorstel van resolutie van mevrouw Becq en de heer Van Rompuy betreffende de reorganisatie van de politiediensten en de gevolgen ervan voor het bestuurlijke arrondissement Halle-Vilvoorde samen te voegen tot één enkele bespreking.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Joris Van Hauthem betreffende de gevolgen voor Halle-Vilvoorde van de reorganisatie van de politiediensten

– 492 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Sonja Becq en de heer Eric Van Rompuy betreffende de reorganisatie van de politiediensten en de gevolgen ervan voor het bestuurlijke arrondissement Halle-Vilvoorde

– 499 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de voorstellen van resolutie van de heer Van Hautem betreffende de gevolgen voor Halle-Vilvoorde van de reorganisatie van de politiediensten en van mevrouw Becq en de heer Van Rompuy betreffende de reorganisatie van de politiediensten en de gevolgen ervan voor het bestuurlijke arrondissement Halle-Vilvoorde.

Het voorstel van resolutie van de heer Van Hautem luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- gelet op het huidige bestaan van een Rijkswachtdistrict Brussel en een Rijkswachtdistrict Asse ;
- gelet op het feit dat dergelijke structuur beantwoordde aan de noodzaak een verschillend veiligheidsbeleid te voeren in Brussel en in Halle-Vilvoorde ;
- gelet op het feit dat in een dergelijke structuur eveneens een aantal taalproblemen voorkwamen ;
- gelet op de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus ;
- gelet op artikel 94 van voornoemde wet, dat toelaat de gedeconcentreerde diensten van de federale politie op te splitsen in verschillende eenheden ;
- gelet op het feit dat de federale minister van Binnenlandse Zaken geen gebruik wil maken van deze mogelijkheid, wat het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde betreft ;
- gelet op het feit dat hierdoor de bestaande politionele structuur niet vervangen wordt door een evenwaardige politionele structuur ;
- gelet op het feit dat hierdoor op politioneel vlak Halle-Vilvoorde dreigt opgeslorpt te worden in het groter geheel Brussel-Halle-Vilvoorde ;
- gelet op het feit dat hierdoor onvermijdelijke taalproblemen dreigen te ontstaan en in elk geval de voortzetting van een specifiek veiligheidsbeleid voor Halle-Vilvoorde onmogelijk wordt ;

- gelet op het feit dat het Vlaams Parlement zich reeds herhaaldelijk heeft uitgesproken voor de splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde ;

- gelet op het feit dat in dit opzicht op politioneel vlak een stap achteruit wordt gezet ;

vraagt de Vlaamse regering :

- bij de federale regering aan te dringen op de toepassing van de uitzonderingsmogelijkheid, voorzien in artikel 94 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, wat het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde betreft ;

- er op die wijze voor te zorgen dat de huidige politionele structuur, wat Brussel-Halle-Vilvoorde betreft, behouden blijft ;

- er op die wijze voor te zorgen dat het huidige specifieke veiligheidsbeleid voor Halle-Vilvoorde verder kan ontwikkeld worden ;

- hiertoe het Overlegcomité samen te roepen op basis van artikel 32, §3, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Het voorstel van resolutie van de mevrouw Becq en de heer Van Rompuy luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- gelet op de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, inzonderheid het artikel 94 dat het mogelijk maakt wegens bijzondere omstandigheden af te wijken van de regel dat het ambtsgebied en de zetel van de federale politie overeenkomen met de gerechtelijke arrondissementen ;

- gelet op het bestaan van twee rijkswachtdistricten, Brussel en Asse, in het gerechtelijke arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde ;

- gelet op het sterk verschillend criminaliteitsprofiel van Halle-Vilvoorde enerzijds en van Brussel anderzijds, dat een specifieke politionele aanpak vereist ;

Voorzitter

- gelet op het feit dat de gemeenten Halle-Vilvoorde en Brussel tot een verschillend taalgebied behoren ;
- vraagt de Vlaamse regering :

er bij de federale regering ten sterkste op aan te dringen gebruik te maken van de mogelijkheden van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst gestructureerd op twee niveaus, om het voortbestaan van de huidige politiestructuur in Halle-Vilvoorde en Brussel, met aparte rijkswachtdistricten, te garanderen.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Guns, verslaggever, heeft het woord voor een mondeling verslag.

Mevrouw Dominique Guns, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid behandelde op 6 en 12 december 2000 het voorstel van resolutie van de heer Van Hauthem betreffende de gevolgen voor Halle-Vilvoorde van de reorganisatie van de politiediensten en het voorstel van resolutie van mevrouw Becq en de heer Van Rompuy betreffende de reorganisatie van de politiediensten en de gevolgen ervan voor het bestuurlijk arrondissement Halle-Vilvoorde.

Tijdens de plenaire vergadering van 29 november jongstleden werd unaniem beslist om het voorstel van resolutie van de heer Van Hauthem dringend in de commissie te behandelen en het opnieuw op de eerstvolgende plenaire vergadering te behandelen. Na de beslissing van de plenaire vergadering werd een soortgelijk voorstel van resolutie ingediend door mevrouw Sonja Becq en de heer Eric Van Rompuy. Beide voorstellen van resolutie werden conform artikel 25, ten tweede samen geagendeerd op de commissievergadering van 6 december 2000. Het debat ten gronde over de voorstellen van resolutie werd echter uitgesteld na een stemming van 8 tegen 6. Het argument daarbij was dat de federale regering nog een beslissing zou treffen over dit dossier, zodat men eerst kennis wilde nemen van die beslissing en vervolgens het debat wilde voortzetten met alle beschikbare informatie. De commissie was wel eensgezind dat er een grondige behandeling diende plaats te hebben voor de eerstvolgende plenaire vergadering, met name die van 13 december.

Het inhoudelijke debat over de voorstellen van resolutie vond dan plaats op 12 december 2000. Het voorstel van resolutie van de heer Van Hauthem vormde in eerste instantie het onderwerp van de besprekingen omdat de plenaire vergadering voor dat voorstel de spoedbehandeling had gevraagd, omdat het chronologisch eerst was ingediend en het bovendien verstrekkender was dan het voorstel van resolutie van mevrouw Becq en de heer Van Rompuy.

Er werd eerst een inleidende toelichting gegeven door de heer Van Hauthem. Hij verwijst vooreerst naar de situatie tot op heden. Er is enerzijds een rijkswachtdistrict Brussel met de 19 Brusselse gemeenten en de 6 facilitengemeenten en anderzijds een rijkswachtdistrict Asse met de overige gemeenten uit Halle-Vilvoorde. Op die manier kon Halle-Vilvoorde een eigen veiligheidsbeleid ontwikkelen, aangepast aan het criminaliteitsprofiel in de meer landelijke gemeenten van Halle-Vilvoorde.

De reorganisatie van de politiediensten, zoals vastgesteld in de wet van 7 december 1998 dreigt nu aan die opsplitsing een einde te maken. Artikel 94 van die wet bepaalt het volgende : 'Het ambtsgebied en de zetel van de gedeconcentreerde diensten van de federale politie zijn die van de gerechtelijke arrondissementen, behoudens uitzonderingen vanwege buitengewone omstandigheden. In dat geval bepaalt een in ministerraad overlegd besluit het ambtsgebied en de zetel van de gedeconcentreerde diensten om rekening te houden met die bijzondere omstandigheden.'

Minister van Binnenlandse Zaken Duquesne heeft van die mogelijkheid geen gebruik willen maken, maar is bij wijze van compromis tot een oplossing gekomen die er volgens de heer Van Hauthem geen is. Er komt immers geen gedeconcentreerde dienst voor Halle-Vilvoorde. Wel wordt er voor Halle-Vilvoorde een adjunct van de directeur-coördinatie, met name Dirco geïnstalleerd, die echter moet opereren onder het gezag van de Dirco in Brussel en die rechtstreekse instructies kan ontvangen van de commissaris-generaal van de federale politie.

De heer Van Hauthem vindt dit een grote achteruitgang ten opzichte van de huidige situatie, die een politionele tweedeling inhoudt. Voor de 6 facilitengemeenten moeten de Dirco en de adjunct-Dirco in samenspraak handelen. Dit is volgens de heer Van Hauthem totaal onwerkbaar.

Guns

Om die redenen wordt in het voorstel van resolutie aan de Vlaamse regering gevraagd om bij de federale regering aan te dringen op de toepassing van de in artikel 94 van de wet van 7 december 1998 voorziene uitzonderingsmogelijkheid. In een amendement heeft de heer Van Hauthem die vraag als volgt gepreciseerd : "Dit betekent de oprichting van een gedeconcentreerde dienst voor de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en van een gedeconcentreerde dienst voor de gemeenten van het administratief arrondissement Halle-Vilvoorde." Het voorstel van resolutie vraagt bovendien dat over dit dossier het Overlegcomité wordt samengeroepen.

Vervolgens heeft mevrouw Becq een inleidende toelichting gegeven. Mevrouw Becq heeft ons herinnerd aan één van de uitgangspunten van de politiehervorming, met name de ontwikkeling van een politiezorg ten dienste van de mensen. Ze heeft tevens verwezen naar de vroegere autonome werking van het district Asse. Door deze autonomie heeft dit district gedurende lange tijd een eigen politiebeleid kunnen voeren. De criminaliteit vertoont immers grote verschillen in een grootstad als Brussel en in de meer landelijke gemeenten van het arrondissement Halle-Vilvoorde.

Mevrouw Becq betreurt dat de federale minister van Binnenlandse Zaken niet is willen ingaan op de in artikel 94 van de wet van 7 december 1998 voorziene wettelijke mogelijkheid om afwijkingen toe te staan. Zij vindt het in de federale regering bereikte compromis, dat aan het arrondissement Halle-Vilvoorde een adjunct-Dirco toewijst, onvoldoende. Er zal in het arrondissement Halle-Vilvoorde immers geen volwaardig en autonoom politieel beleid kunnen worden gevoerd.

Ook in de faciliteitengemeenten is de situatie zeer onduidelijk en onwerkzaam. Voor een aantal activiteiten worden deze gemeenten rechtstreeks afhankelijk van Brussel. De uitgewerkte regeling vormt alleszins geen antwoord op de in het voorstel van resolutie gestelde vragen.

Na deze inleidende beschouwingen is de eigenlijke bespreking gestart. Ik zal proberen om de meningen van de verschillende sprekers op een duidelijke wijze samen te vatten.

De heer Francis Vermeiren vindt het belangrijk dat in het kader van de politiehervorming de eigenheid van het arrondissement Halle-Vilvoorde wordt gerespecteerd. Volgens de heer Vermeiren onder-

schrijft het akkoord van de federale regering van 6 december 2000 deze eis tot eigenheid.

Men zal pas na samenspraak met de adjunct-Dirco van het arrondissement Halle-Vilvoorde beslissingen kunnen nemen. Indien er onenigheid ontstaat, zal de voogdij worden uitgeoefend door de heer Fransen. De heer Vermeiren heeft zijn vertrouwen in deze commissaris-generaal duidelijk verwoord. Dit betekent dat er op het terrein weinig zal veranderen.

Het einddoel blijft de splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. Dit is momenteel evenwel politiek niet haalbaar. In afwachting biedt het bereikte federale akkoord perspectieven voor de toekomst.

De heer Glorieux kan zich terugvinden in het betoog van de heer Vermeiren. Het federaal akkoord van 6 december 2000 komt ruimschoots tegemoet aan de vraag van zijn fractie. De voorstellen van resolutie zijn voor de heer Glorieux niet langer relevant.

De heer Van Vaerenbergh vindt de oplossing van de federale regering onvoldoende. Hij erkent wel dat er zware inspanningen zijn geleverd voor de toen voorliggende beslissing. Er komt wel een adjunct-Dirco voor het arrondissement Halle-Vilvoorde, maar die zal onder het gezag van de Dirco van Brussel moeten werken. Wat de faciliteitengemeenten betreft, vindt hij daarentegen dat er wel degelijk een lichte vooruitgang is geboekt. Er moet echter blijvend druk worden uitgeoefend op het federale niveau om het uiteindelijke doel te bereiken, namelijk de splitsing van het gerechtelijk arrondissement Halle-Vilvoorde. De heer Van Vaerenbergh kan daarom het voorstel van resolutie van de CVP steunen.

De heer De Loor sluit zich inhoudelijk aan bij het betoog van de heer Vermeiren. Hij stelt tevens dat de voorliggende voorstellen van resolutie niet langer relevant zijn.

Vervolgens is men in de commissie overgegaan tot de stemmingen. Het voorstel van resolutie van de heer Van Hauthem betreffende de gevolgen voor Halle-Vilvoorde van de reorganisatie van de politiediensten en het door de heer Van Hauthem ingediende amendement, zijn verworpen. 8 leden hebben tegen het voorstel en het amendement gestemd. 3 leden hebben voor het voorstel en het amendement gestemd. 4 leden hebben zich onthouden.

Guns

Het voorstel van resolutie van mevrouw Becq en de heer Van Rompuy betreffende de reorganisatie van de politiediensten en de gevolgen ervan voor het bestuurlijk arrondissement Halle-Vilvoorde werd aangenomen met 7 stemmen voor bij 7 onthoudingen. (*Applaus bij de meerderheid en de CVP*)

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, uit het federale parlement bereikten onze berichten over de opslorping van het rijkswachtdistrict Asse door Brussel. Zowel volksvertegenwoordigers van de meerderheid als van de oppositie hebben daarover in de Kamer interpellaties gehouden. We hebben vastgesteld dat op de vragen geen antwoord kwam. Onze resolutie steunt op die vaststelling. De hervorming van de politiediensten tijdens de voorbije zittingsperiode had tot doel de samenwerking van de diensten en de dienstverlening aan de bevolking te verbeteren. Tussen de politiediensten en de bevolking moet een vlotte, vertrouwensvolle relatie worden uitgebouwd.

We stellen vast dat de plannen van de federale minister niet van die aard zijn om een klantvriendelijke politiezorg te waarborgen. De federale minister is van plan om de districten Brussel en Asse samen te voegen, zoals hij zelf uitdrukkelijk zei tijdens een toespraak tot de burgemeesters van Halle-Vilvoorde. De federale politie van Brussel-Halle-Vilvoorde krijgt een centrale leiding in Brussel. De minister zei expliciet dat hij geen gebruik wil maken van een uitzonderingsmogelijkheid die is opgenomen in artikel 94 van de wet van 7 december 1998. Volgens dat artikel kunnen de gedecentraliseerde diensten van de federale politie – die normalerwijze zijn gestructureerd zoals de gerechtelijke arrondissementen – in Brussel-Halle-Vilvoorde worden opgesplitst in een district Brussel en een district Halle-Vilvoorde – of in rijkswachtermen district Asse.

De samenvoeging is geen goede zaak. De criminaliteit in Brussel verschilt van deze in Halle-Vilvoorde. De samenvoeging leidt tot de oprichting van een megadistrict waar 1,5 miljoen inwoners leven. Een opsplitsing zou het mogelijk maken om politiezorg aan te bieden in functie van wat de mensen verwachten. Het politieoptreden en de preventie verschillen naargelang men te maken heeft met een grootstad of met een buitengemeente in het district Asse. De beoordeling van een fietsdiefstal

verschilt naargelang die gebeurt in Brussel of in de rand. In functie van een voor elke streek geëigende aanpak drongen we aan op het autonoom handelen van de betrokken politiezones. Dat is belangrijk.

In de oplossing van de federale regering krijgt het rijkswachtdistrict Asse twee adjunct-directeurs, één voor de algemene coördinatie en één voor de gerechtelijke dossiers. Uiteindelijk blijft de adjunct die verantwoordelijk is voor het huidige rijkswachtdistrict Asse, duidelijk onder het gezag van de Brusselse directeurs. In de Kamer werd uitdrukkelijk verklaard dat de adjuncten instructies zullen ontvangen van de directeurs in Brussel. Er zal dus slechts autonomie zijn in theorie, niet in het handelen. Eigenlijk zal het beleid gedicteerd worden door Brussel. Dat staat haaks op wat wij verstaan onder een degelijke politiezorg, die mee door de gemeenten en de lokale bevolking wordt gestuurd.

Bovendien wordt het voor de faciliteitengemeenten nog wat ingewikkelder gemaakt. Daar komt er een adjunct-directeur voor algemeen beleid, en zal er een samenspraak zijn tussen Brussel en algemeen beleid. Stel u de situatie voor van de politiezone van Asse, Opwijk, Merchtem en Wemmel, waar men te maken heeft met een faciliteitengemeente. Als het politiebeleid wordt besproken, en het gaat over de gemeenten Asse, Opwijk, Merchtem, dan moet de directeur van Brussel buiten aan de deur blijven staan ; en als het gaat over Wemmel, dan mag die directeur binnenkomen en moeten vermoedelijk Opwijk, Wemmel, en Asse weer naar buiten. In de gerechtelijke werking zal de directeur uit Brussel de Franstalige dossiers moeten behandelen. De Nederlandstalige dossiers moeten dan door de adjunct-directeur worden behandeld. Omtrent gemengde dossiers moet men samenwerken. Hoe zal men dit organiseren ?

In deze voorstellen is geen sprake van autonomie. Daarom hebben we onze resolutie ingediend, met de vraag om alle mogelijke middelen te gebruiken om de autonomie van de districten waar te maken. We waren blij dat de heer Van Vaerenbergh en VU&ID er in de commissiebespreking mee akkoord gingen. Met de resolutie zoals ze toen was geformuleerd, konden we op de steun rekenen van VU&ID.

Het is dan ook jammer dat VU&ID nu de staart intrekt, om welke reden ook. Plots besluiten ze dat een directeur in Brussel met twee adjunct-directeurs in Halle-Vilvoorde geen beletsel meer is voor de autonomie. Plots vinden ze het voldoende dat de autonomie van de adjuncten wat wordt ver-

Becq

sterkt, terwijl daarboven nog een directeur staat die adviezen en instructies zal kunnen geven.

We hebben thans ons amendement ingediend om te vragen om naar het overlegcomité te gaan, wat we op dat moment in de commissie niet hadden gedaan. Iedereen die in de regio Halle-Vilvoorde woont, en er met het politiebeleid te maken heeft, had verwacht en gehoopt dat er reële autonomie zou komen voor Halle-Vilvoorde. Ik hoop dat we het duidelijke signaal, dat we met onze resolutie willen geven, en dat in de commissie was goedgekeurd, ook opnieuw vanuit het parlement kunnen geven. (*Applaus bij de CVP en het VB*)

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, ik heb gisteren een Belgabericht gelezen waarin stond dat een CVP-voorstel van resolutie was goedgekeurd en dat we daar onze steun aan hadden gegeven. Er stond ook in dat het Vlaams Blok een gelijkaardig voorstel van resolutie had ingediend dat werd verworpen. Ik ga nu niet op de details in. De vraag is wie zich uiteindelijk belachelijk maakt. Belangrijk is natuurlijk het resultaat dat in dit parlement wordt bereikt. Dat is belangrijker dan de naam die onder de tekst staat.

Ik zal de argumenten van mevrouw Becq niet meer herhalen. We weten waar we voor staan. We weten hoe de situatie was, namelijk twee autonome entiteiten op het niveau van de rijkswachtdistricten. Het ging om het district Brussel en de zes faciliteitengemeenten, en het district Asse en de rest van Halle-Vilvoorde, behalve Overijse en Hoeilaart. Die twee laatste behoren tot het district Leuven.

In de loop van de voorbije maanden is er heel wat commotie ontstaan naar aanleiding van de uitvoering van de politiehervorming. De wetgeving op de geïntegreerde politiediensten laat nochtans toe dat wat nu bestaat in Halle-Vilvoorde – een politionele autonomie, en geen gerechtelijke, waar we allemaal al jaren naar streven – ook na 1 januari behouden zou blijven. De mogelijkheid deed zich voor. In artikel 94 staat weliswaar dat de gedeconcentreerde diensten zouden samenvallen met de gerechtelijke arrondissementen. De mogelijkheid bestaat echter via een in de ministerraad overlegd besluit om in bijzondere omstandigheden ook meer gedeconcentreerde diensten op te richten per gerechtelijk arrondissement.

De hoop van heel politiek Halle-Vilvoorde was gericht op het gebruiken van die uitzonderingsmogelijkheid om hetgeen politioneel bestaat minstens te behouden. De gouverneur van Vlaams-Brabant zei bijvoorbeeld in zijn advies van 2 maart dat er een apart politiearrondissement moest worden opgericht. Dit betekent met andere woorden dat de uitzondering van artikel 94 van de wet op de geïntegreerde politiediensten moest worden toegepast. Ook de provincieraad heeft dit op 30 mei bevestigd. In tal van gemeenteraden zijn hierover moties goedgekeurd.

Over de doelstelling was er dus geen probleem. Heel politiek Halle-Vilvoorde, van parlementsleden tot gemeente- en provincieraad, was het erover eens dat men minstens datgene moest behouden wat voorheen op het politioneel vlak en inzake autonomie bestond, evenwaardig met maar los van Brussel. De redenen hiervoor komen al voldoende naar voor in het verslag. Mevrouw Becq heeft ze nog eens uiteengezet.

Toen het voorstel van resolutie voor het eerst op de agenda stond, heeft de meerderheid gestemd om de bespreking te verdagen omdat men op het federaal niveau aan een oplossing werkte. Die oplossing werd gisteren in de commissie voor Binnenlandse Zaken besproken. Het resultaat is dat er geen gedeconcentreerde dienst voor Halle-Vilvoorde komt. Dat staat vast. Er komt een adjunct-Dirco en een adjunct-gerechtelijk directeur. Daar moeten we het dus mee stellen.

Om verwarring te vermijden, citeer ik minister Duesse. Hij zei vorige week in de Kamer : 'In Asse wordt een adjunct-Dirco gevestigd, die verantwoordelijk is voor zijn ambtsgebied'. Hij is adjunct. Er staat dus nog een baas boven hem die bevoegd is voor heel Brussel-Halle-Vilvoorde. 'Behalve van de Dirco in Brussel kan hij rechtstreeks instructies van de commissaris-generaal van de federale politie ontvangen. Voor de zes faciliteitengemeenten handelen de Dirco en de adjunct-Dirco in samenspraak'.

Dan komt er een adjunct-gerechtelijk directeur. 'De dossiers van Franstalige gerechtsonderhorigen worden behandeld door de gerechtelijk directeur van Brussel. Gemengde dossiers van zowel Nederlandstaligen als Franstaligen zullen door de gerechtelijk directeur van Brussel en de adjunct-gerechtelijk directeur in overleg worden behandeld'. Men creëert een adjunct-directeur Coördinatie. Dat is een stap achteruit. Er is geen autonome politie-eenheid meer voor Halle-Vilvoorde. Voor de faciliteitengemeenten moeten de adjunct en de direc-

Van Hauthem

teur samen bedenken wat ze zullen doen. Maar wat moet er gebeuren met de gemeente Wommel die in een interpolitiezone zit met Asse, Mertem en Opwijk ? Hoe moet dat er in godsnaam uitzien ? Voor de gerechtelijke kant van de zaak wordt het helemaal te gek. Men zal een verschillende gerechtelijke behandeling krijgen al naargelang men Frans- of Nederlandstalig is. Dat staat in het akkoord. Is dat wat we wilden ? De oplossing was nochtans zeer eenvoudig. Dit is geen politiek-ideologisch geladen dossier. Iedereen wil dezelfde oplossing, namelijk twee gedeconcentreerde diensten. Om politiek-communautaire reden echter wil de minister van Binnenlandse Zaken dat niet en komt er een typisch Belgisch compromis uit de hoed waarmee niemand nog weet wat er eigenlijk aan de hand is. Dat is de kern van de zaak. De 29 burgemeesters van Halle-Vilvoorde die hebben gevraagd om minstens te behouden wat er is, blijven in de kou staan. De zes burgemeesters van de faciliteitengemeenten worden wel degelijk op hun wenken bediend.

In de commissievergadering van vorige week wilde men geen kleur bekennen, maar na de vergadering was op Belga wel een communiqué te lezen. Daarin werd gepleit voor het voortbestaan van het autonoom politiebeleid in Halle-Vilvoorde. Het einde van het communiqué was bijzonder duidelijk. 'Iedere stap terug is onaanvaardbaar.' Toch zetten we een stap terug. We zitten natuurlijk met een typisch Vlaamse mentaliteit. Men vreesde dat men ons alle autonomie zou ontnemen. En nu zouden we zeer blij moeten zijn omdat men ons niet alles afpakt. We zetten dan wel geen stap vooruit, maar toch slechts eentje achteruit. We mogen blij zijn dat we geen vijf stappen achteruit gaan. Het is alsof uw portefeuille met 1.000 frank erin wordt gestolen, u kent de dief en vraagt hem het geld terug. Hij geeft u 500 frank en u springt een gat in de lucht. Dat is wat hier nu gebeurt.

Ik vind het bijzonder jammer dat de meerderheid in die logica meegaat door een amendement in te dienen op het voorstel van resolutie van de CVP. De Volksunie heeft het voorstel van resolutie mee goedgekeurd. Ik vond het zeer lovenswaardig dat de meerderheid zich gisteren onthield. Ze liet daarmee toch blijken dat ze het met ons eens was. Bij afwezigheid van een regeringsbeslissing, in dit geval van de federale regering die de uitzondering niet wil toepassen, kan het parlement formeel, volgens de wet van 9 augustus 1980, het Overlegcomité bijeenroepen. Ik ben blij dat de CVP dat amendement op haar eigen resolutie heeft ingediend, een tekst die trouwens letterlijk uit ons

voorstel van resolutie komt. Wij hebben ook een amendement ingediend op het voorstel van resolutie van de CVP. Bedoeling van beide amendementen was meer duidelijkheid te scheppen. We willen niet vrijblijvend aan de regering vragen om met de federale regering te gaan praten. We willen dat de Vlaamse regering op het Overlegcomité eist dat we de politionele autonomie in Halle-Vilvoorde kunnen behouden. Dat is toch een minimale eis. Het verbaast me hoogstens om hier vandaag een amendement van de meerderheid te vinden dat het federale akkoord bevestigt. Als dat amendement wordt goedgekeurd, dan keuren we hier in het Vlaams Parlement dus goed wat op federaal vlak is gebeurd. Dit gaat volledig in tegen wat de meerderheid gisteren in de commissie heeft gezegd.

Ik ga er dan ook van uit dat we hier te maken hebben met een dictaat van federaal premier Verhofstadt, die niet geconfronteerd wil worden met de bestaande problemen in Halle-Vilvoorde. Daarbij laat het hem dan volledig koud dat heel politiek Halle-Vilvoorde – parlementsleden, burgemeesters, gemeenteraadsleden, provincieraadsleden en bestendige deputatie – achter een en dezelfde doelstelling staat. Als het amendement van de meerderheid wordt goedgekeurd, heeft deze resolutie geen enkele zin meer. Het Vlaams Parlement maakt zich dan alleen maar belachelijk.

Wat ik trouwens helemaal niet begrijp, is dat de Volksunie gisteren in de commissie haar steun nog verleende aan een resolutie die zegt dat er minstens overleg moet zijn. Vandaag neemt ze echter een bocht van 180 graden. Het akkoord dat federaal is uitgedokterd, is misschien niet helemaal wat de Volksunie wil, maar ze wil er toch het beste van maken.

Collega's, we hadden een zekere politionele autonomie. Iedereen had gedacht dat we een stap verder dienden te zetten in de richting van de splitsing van het gerechtelijk arrondissement. We stelden echter vast dat men ons die politionele autonomie helemaal wou afpakken, en dan zijn we blij als ze ons maar half wordt afgepakt. Dat is geen manier van werken.

Aan de collega's van de Volksunie zeg ik het volgende. De meerderheid stelt altijd : 'Wat we hier zeggen, zeggen we ook op het federale vlak.' Misschien zou men hier beter eens luisteren naar wat men op het federale vlak zegt. Vorige week heeft de heer Van Hoorebeke in een debat in de Kamer het volgende gezegd – en ik citeer : 'Het is derhalve duidelijk dat het voorstel van de minister van Binnenlandse Zaken niet aanvaardbaar is, en dat ook

Van Hauthem

elke tussenoplossing afgewezen dient te worden.' Geachte collega's van de Volksunie, als u dit amendement goedkeurt, zult u het toch moeten gaan uitleggen aan de heer Van Hoorebeke.

Ik herhaal wat ik al heb gezegd : als het amendement van de meerderheid wordt goedgekeurd, is deze resolutie zinledig. Dit zou zeer jammer zijn, aangezien tijdens de commissiebesprekingen bleek dat alle fracties eigenlijk toch in dezelfde richting denken. Op federaal vlak loopt het echter anders. Daarom moeten we als Vlaams Parlement onze verantwoordelijkheid nemen en de Vlaamse regering op pad sturen. Het is duidelijk dat de meerderheid dit niet wil. Het communautaire klimaat is wat het is. Men zwicht hier voor een dictaat van federaal premier Verhofstadt. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, iedereen weet dat in de regeringsverklaring zeer duidelijk staat dat men ernaar zal streven om het kiesarrondissement en het gerechtelijk arrondissement te splitsen. Het is even duidelijk dat er een politiewet was van 1998, die op een bepaald ogenblik voorzag in de oprichting van gedeconcentreerde politiediensten. Er bestond inderdaad een artikel 94, dat bepaalde dat elke gedeconcentreerde politiedienst per gerechtelijk arrondissement georganiseerd zou worden. Wanneer er uitzonderlijke omstandigheden waren, kon ervan worden afgeweken. Er zouden bijvoorbeeld twee diensten opgericht kunnen worden. In de commentaar staat bij dat artikel dat het territoriaal ambtsgebied en de zetel van die gedeconcentreerde diensten zullen samenvallen met die van de gerechtelijke arrondissementen.

Ik citeer : 'Indien in bijzondere gevallen het samenvallen met de gerechtelijke arrondissementen onmogelijk zal zijn, zal het de Koning toekomen om het territoriaal ambtsgebied en de zetel van de betrokken gedeconcentreerde diensten bij een in ministerraad overlegd besluit vast te leggen.' Deze situatie had men perfect kunnen toepassen op Brussel-Halle-Vilvoorde : een gedeconcentreerde tweetalige dienst in Brussel, een gedeconcentreerde eentalig Nederlandstalige dienst voor Halle-Vilvoorde. Dat zou trouwens aansluiten bij wat in Halle-Vilvoorde wordt gevraagd, bij de verzuchtingen van de bevolking en bij het streven naar een aangepaste politiezorg voor Halle-Vilvoorde. We weten dat de federale regering op een bepaald

ogenblik de intentie had dit niet te doen en er één dienst van te maken, met zetel in Brussel. Dat betekende dat van tweetaligheid niet alleen sprake zou zijn in de negentien Brusselse gemeenten, maar dat dit zou worden uitgebreid over het eentalig Nederlandstalige gebied Halle-Vilvoorde, met alle problemen die dit zou hebben meegebracht. Sinds 1994 hadden we een tweetalig district Brussel, de zes faciliteitengemeenten inbegrepen, en een eentalig district Asse, met de rest van de gemeenten, behalve Hoeilaart en Overijse, die bij Leuven behoorden. Toen is het verzet tot stand gekomen. We wilden dat ombuigen.

Deze resolutie is bij hoogdringendheid behandeld. We hebben duidelijk verklaard bij de eerste commissiebespreking ervan verleden week dat de toestand niet slechter mag worden tegenover vroeger. Het moest minstens dat zijn wat we nu hebben. Gisteren hebben we dit verder besproken in de commissie. We hebben er toen op gewezen dat de toestand wat drie punten betreft minstens hetzelfde blijft of er zelfs op verbeterd. Hoewel men de intentie had dit af te schaffen, komt er inderdaad iets in Asse. Verder worden daar de faciliteitengemeenten bijgevoegd. Ten slotte moet men artikel 94 en datgene wat werd verklaard mee in overweging nemen. De heer Van Hauthem citeerde dit artikel, maar hij ziet nog steeds niet de juiste betekenis van sommige zaken. Artikel 94 zegt dat wanneer men afwijkt van het gegeven van één instelling men een KB moet voorleggen aan de ministerraad, waarin het ambtsgebied en de zetel worden bepaald. Ik citeer : 'In Asse wordt een adjunct-dirco gevestigd, verantwoordelijk voor zijn ambtsgebied.' Wat de coördinatie betreft van de lokale politie heeft deze dus een ambtsgebied. Ik weet dat erin staat dat hij nog bevelen kan ontvangen van zijn directeur in Brussel, maar hij heeft een ambtsgebied, samen met de zes faciliteitengemeenten, en is daar verantwoordelijk voor.

De heer Joris Van Hauthem : We hadden een ambtsgebied. In een adjunct is zelfs niet voorzien in de wet. Ik vraag me af hoe de federale regering dit gaat doen.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Gisteren hebben we hierover gestemd in de commissie. Ons standpunt is dat men verder moet gaan en dat de druk hoog moet blijven. Zoals ik gisteren al zei : de partijen die federaal in de meerderheid zitten, waartoe wij niet behoren, en ook deel uitmaken van de Vlaamse meerderheid hebben duidelijk inspanningen geleverd om de toestand die men eerst voor ogen had te verbeteren.

Van Vaerenbergh

Ik zou de collega's in dit parlement graag horen zeggen dat het uiteindelijke doel inderdaad de splitsing van het gerechtelijk arrondissement blijft. Ik hoop ook dat men dan hetzelfde vraagt als wij nu vragen in het amendement dat we mee hebben ondertekend, namelijk dat de twee mensen die verantwoordelijk zullen zijn in Asse voor hun bevoegdheden voor het administratief arrondissement Halle-Vilvoorde alle middelen zouden krijgen om een geëigend autonoom beleid inzake politiezorg en justitiële zorgverlening te ontwikkelen.

Ik kan theoretische eisen stellen, maar daarop zou onmiddellijk een negatief antwoord volgen. Ik leg mij voor het ogenblik neer bij wat er federaal is beslist. Ik vraag echter dat dit meer zou zijn en dat men in verband met die autonomie voor Halle-Vilvoorde tot het uiterste gaat.

Wij handelen conform de uiteindelijke bedoeling, namelijk een eigen politiezorg en een eigen justitiële zorgverlening in Halle-Vilvoorde. Wij doen immers niet aan woordenfetisjisme. We proberen gewoon het onderste uit de kan te halen. Op dit ogenblik is er vooruitgang, maar we vragen meer. Daarom hebben we dit amendement ondertekend.

– *De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Waarom vraagt u in de gemeenteraad van Lennik dan aan het Vlaams Parlement om hierover een belangenconflict in te roepen ?

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Is dat zo een groot probleem ? U doet wat u moet doen en ik doe wat ik moet doen op lokaal vlak.

De heer Joris Van Hauthem : Het is duidelijk dat er tussen gisteren en vandaag iets is gebeurd. Anders is dat amendement niet te verklaren.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Er is inderdaad iets gebeurd, namelijk dat we voor het ogenblik in de meerderheid zeggen dat wij achter deze motie staan. We zullen ervoor zorgen dat er in Halle-Vilvoorde autonomie tot stand komt.

De heer Joris Van Hauthem : Er wordt een stuk autonomie afgenomen. Het uitgangspunt is helemaal anders. Er wordt een stuk autonomie afgeno-

men en men was van plan de autonomie volledig af te nemen. Dat is de realiteit.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Dat is niet waar. U zou eens moeten bekijken hoe de huidige taalwetgeving op justitieel vlak in mekaar zit. U woont in Antwerpen. Wel, als u zegt dat u Franstalig bent, kunt u uw zaak volledig in het Frans laten behandelen.

De heer Joris Van Hauthem : Daar gaat het niet om.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Daar gaat het wel om. U maakte daar allusie op.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer Van Hauthem, ik wilde u niet onderbreken toen u op de tribune stond. Uw uitleg was immers interessant. Hij was bovendien verkeerd. U bent bezig met doemscenario's op te stellen. De facto zal er niets veranderen. Misschien komt er een wijziging de jure, maar de facto verandert er niets. Ik ben goed geplaatst om dat te weten. De hoogste instanties van de Rijks-wacht en de Politie ter plaatse zijn tevreden.

Wat de heer Van Vaerenbergh zei in verband met de faciliteitengemeenten is juist. Er is een versterking van de Vlaamse aanwezigheid.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Wat zijn de conclusies ? Er komt een eigen ambtsgebied voor de adjunct...

De voorzitter : De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse : Ik hoor de heer Van Vaerenbergh zeggen dat we verder moeten streven naar een splitsing van het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. Men kan dat tot in de eeuwigheid blijven proberen. Ik hoor hem evenwel zeggen dat intussen de federale regering erachter zou staan. Staat de federale regering achter de uiteindelijke splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde of niet ?

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Ik heb gezegd dat de Vlaamse meerderheidspartijen op federaal vlak, achter deze resolutie zullen proberen te staan. Dit is politiek belangrijker dan een vrijblijvende motie stemmen, die verder geen enkel gevolg kan hebben.

De heer Herman De Reuse : Dat staat reeds twintig jaar in uw verkiezingsprogramma, maar u hebt

De Reuse

het nog nooit verwezenlijkt. Dat weet u zelf zeer goed.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Ik hou me wel degelijk met de realiteit bezig. Ik stel vast dat er een ambtsgebied komt, met zetel in Asse. Men spreekt over een ambtsgebied waarvoor de adjunct-Dirco verantwoordelijk zal zijn. Ik stel vast dat de faciliteitengemeenten eronder ressorteren. Vroeger was dit niet het geval.

Ik stel vast dat de meerderheidspartijen in dit parlement zeggen op federaal vlak achter de motie te zullen staan. De bedoeling is om tot meer autonomie te komen, zodat men kan beantwoorden aan de politiezorg die de inwoners van Halle-Vilvoorde, de burgemeesters, de politiecommissarissen en de rijkswachtofficieren vragen.

De VU/ID zal deze motie, en ook het amendement, goedkeuren.

De heer Herman De Reuse : U verklaart dit al jaren, maar hebt nog nooit iets tot stand gebracht. Het ging om het gerechtelijk arrondissement, niet om het politionele aspect. Als u uw programma in de vorm van een resolutie herhaalt, vraag ik mij af welke de waarde ervan is. U belooft dit al jaren.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : U belooft ook vele dingen. Wat hebt u reeds verwezenlijkt ?

De heer Herman De Reuse : U zit in de meerderheid en draagt verantwoordelijkheid.

De heer Joris Van Hauthem : Deze resolutie wil op zijn minst de bestaande toestand behouden. Men stelt vast dat dit niet gebeurt en vraagt om ermee naar het Overlegcomité te gaan. Als men vervolgens deze resolutie een vrijblijvende resolutie noemt, is dit duidelijk van het goede teveel. Het amendement van de meerderheid zou men vrijblijvend kunnen noemen ; daarin wordt voor de zoveelste keer gezegd dat het gerechtelijk arrondissement moet worden gesplitst.

De heer Eric Van Rompuy : De heer Karel Van Hoorenbeke kondigt in het Kamerverslag van vorige week aan dat de VU/ID een motie van aanbeveling wil indienen, die de minister zal aanzetten om in Brussel-Halle-Vilvoorde twee gedeconcentreerde en autonome afdelingen mogelijk te maken. Hij heeft zich duidelijk van het voorstel van de federale regering gedistantieerd.

De fractie van de VU in het Vlaams Parlement is blijkbaar meer getrouw aan de federale regering dan deze in het federale parlement. Vroeger was het omgekeerd en werd de spits van de Vlaamse strijd in het Vlaams parlement gevoerd. De echte collaborateurs met de federale regering zitten nu hier. In de federale Kamer kan men vrijblijvende verklaringen afleggen.

De heer Paul Van Grembergen : Zonder enig resultaat.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Van Grembergen, u bent hier de lakei van de federale regering. Het Vlaams Parlement dient op den duur niet langer om de Vlaamse regering aan te sporen, maar om de federale regering te steunen. We zijn in een omgekeerde wereld terechtgekomen. (*Applaus bij de CVP en het VB, opmerkingen van de heer Paul Van Grembergen*)

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer Van Grembergen, de heer Van Hoorebeke heeft in de Kamer gezegd dat hij hoopte dat de resolutie in het Vlaams Parlement zou worden goedgekeurd. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy, rumoer*)

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, wie citeert uit toespraken van anderen, moet ook kunnen relativeren. De heer Pieters heeft zijn betoog in de Kamer aangevat door te stellen dat het federale akkoord perspectieven biedt. Eerlijkheidshalve moet ik toegeven dat hij later samen met zijn collega's een motie heeft ingediend.

De heer Van Vaerenbergh zei in naam van VU&ID dat hij aan politiek doet omdat hij resultaten wenst te boeken. De heer Van Hauthem zei gisteren in de commissie dat de federale minister van Binnenlandse Zaken, de heer Duquesne, heeft gezegd dat hij niet zou wijken. De heer Van Hauthem voegde daaraan toe dat de federale premier, de heer Verhofstadt, eigenlijk niets heeft gedaan. Wij stellen echter vast dat na de uitspraak van minister Duquesne en na harde discussies, de autonomie gegarandeerd is en blijft.

Ik heb slecht nieuws voor de burgemeesters. Zij zijn ervan al op de hoogte, want ze hebben de debatten gevoerd en gevolgd. De debatten worden wel hier gevoerd, maar in feite gaat het over een federale aangelegenheid. Men vergeet dat de burgemeesters voor 90 percent verantwoordelijk zul-

Vermeiren

len zijn voor de organisatie van de lokale politie. De Dirco van Asse is ook verantwoordelijk, maar staat boven de aangelegenheden waarvoor de burgemeester verantwoordelijk is. Deze discussie is dus herleid tot 10 percent.

Laten we het dan even hebben over de 10 percent en over de faciliteitengemeenten. Ik heb gisteren in de commissie al gezegd waarover het gaat. De heer Van Vaerenbergh heeft overschot van gelijk als hij zegt dat in de faciliteitengemeenten vooruitgang wordt geboekt. Over welke dossiers gaat het dan, als ze niet over de lokale politie gaan? De lokale politie valt immers onder de lokale bevoegdheid van de lokale commandant of van de burgemeester. Als het niet over de lokale politie gaat, dan kan het enkel over de zware criminaliteit in de faciliteitengemeenten gaan zoals carjacking en het dealen van drugs. Als het over zware criminele feiten gaat in gemeenten die aanleunen bij de grootstad en als er een correlatie bestaat tussen de criminaliteit in de grootstad en die op lokaal vlak, is het akkoord dan erg of is het dan beter? Volgens mij is het beter dat de gesprekken worden gevoerd in de taal van de criminelen en dat de criminaliteit wordt opgevolgd.

Als de meerderheid vandaag, na de vergadering van gisteren waar te horen viel wat goed en wat minder goed was, een amendement heeft ingediend, dan gebeurde dat omdat we ervan zijn overtuigd dat de autonomie zal worden ingevuld. We geven bovendien een bijkomende stimulans aan de discussie hier in het parlement. Wij willen de absolute zekerheid dat er middelen worden gecreëerd.

Wanneer de heer Van Rompuy zegt dat sommigen nu de lakeien zijn, dan zeg ik daarop dat ik hier al zo lang – misschien te lang – zit dat ik gedurende vijf jaar argumentatie heb gehoord, maar nooit resultaten heb gezien of gehoord. Nu hoor ik inderdaad andere zaken en zie ik eindelijk resultaten.

– *De heer De Batselier, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Het amendement dat door de meerderheid naar voren wordt gebracht, is dus ten volle verantwoord. Het beklemtoont onze politieke visie in de hoop dat we vroeg of laat de meerderheden zullen vinden om het uiteindelijke doel te bereiken. We gaan in elk geval stap voor stap vooruit en dat kon in het verleden niet worden gezegd. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : In reactie op het citaat van de heer Pieters in de Kamer wil ik benadrukken dat dit citaat nog werd gevolgd door de motie waarnaar de heer Vermeiren verwijst en door de aankondiging dat hij de eerste minister donderdag opnieuw zou ondervragen. Hij heeft de daad bij het woord gevoegd en ondertussen inderdaad een interpellatieverzoek ingediend. *(Opmerking van de heer Francis Vermeiren)*

De heer Van Rompuy : Mijnheer Vermeiren, de spreekstijl van de heer Pieters is nu eenmaal zo. Dat is nu eenmaal de positieve ingesteldheid van een CVP'er. *(Gelach)* *(Opmerking van de heer Francis Vermeiren)*

Mevrouw Sonja Becq : De heer Pieters zegt heel duidelijk – ik citeer – ‘dat het antwoord van minister Duquesne op de door ons gestelde concrete vragen tijdens het politiedebat er niet kwam en ronduit beschamend was. In het Frans beperkte hij zich quasi tot het voorlezen van het perscommuniqué. Deze positie van de minister doet het ernstigste vermoeden.’ De rest zal ik hier niet voorlezen. U kunt dit eventueel morgen gaan beluisteren in de Kamer.

Met betrekking tot de autonomie, wordt heel uitdrukkelijk gezegd dat er voor die adjunct-directeur instructies vanuit Brussel zullen komen.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Als de heer Vermeiren ervan overtuigd is dat er in Halle-Vilvoorde met de politionele autonomie niets aan de hand is, waarom moet de meerderheid daar dan absoluut nog een amendement over indienen?

Een tweede punt is dat de heer Van Hoorebeke in de Kamer inderdaad gezegd heeft te hopen dat de in het Vlaams Parlement ingediende resolutie als dusdanig goedgekeurd zou worden. Vandaag komen we hier tot de bijzonder vreemde situatie dat de meerderheid hier amendementen gaat indienen op een heel logische vraag, waar trouwens iedereen achter staat, om het de federale regering zo gemakkelijk mogelijk te maken en geen strobreed in de weg te leggen. Dat is vandaag de realiteit van het Vlaams Parlement.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Ik denk dat de heer Van Hauthem de discussies van gisteren niet voor 100 percent heeft gevolgd. Het amendement dat werd aangebracht, kwam er omdat sommigen – waaronder uzelf – zich vragen stelden over de middelen die zij zouden krijgen om die autonomie waar te maken. Wij geven nu een toemaatje door erop aan te dringen dat die middelen er inderdaad moeten komen. Als u dat zo onlogisch vindt, dan moet men nooit meer een resolutie ter stemming voorleggen en moet men nooit meer voorstellen doen omdat dit volgens u geen zin heeft. Dan heeft het inderdaad geen zin meer dat wij ons bezighouden met materies die niet tot de bevoegdheid van dit parlement behoren, iets waarvan u aan de oorzaak ligt. Als men evenwel een amendement maakt op basis van wat in een gedachtewisseling gezegd is, maar nadien zegt dat dit geen zin heeft, dan gaat dat mijn petje te boven.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Op het voorstel van resolutie van mevrouw Becq en de heer Van Rompuy betreffende de reorganisatie van de politiediensten en de gevolgen ervan voor het bestuurlijke arrondissement Halle-Vilvoorde werden amendementen ingediend.

We zullen straks de stemmingen over de amendementen en de hoofdelijke stemmingen over de voorstellen van resolutie houden.

JAARVERSLAG 1999-2000 van het Kinderrechtencommissariaat – 42 (2000-2001) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het jaarverslag 1999-2000 van het Kinderrechtencommissariaat.

De bespreking is geopend.

Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-van Goey (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik wil deze korte bespreking van het

tweede jaarverslag van het Kinderrechtencommissariaat beginnen met gelukwensen aan de kinderrechtencommissaris en de ploeg rond haar. Het jaarverslag geeft de activiteiten weer van het Kinderrechtencommissariaat tijdens de periode van 1 oktober 1999 tot en met september 2000, en er is werk van gemaakt.

Vorig jaar bij de eerste bespreking zei ik nog dat de kinderrechtencommissaris op een braakliggend terrein is moeten beginnen. Onze fractie heeft toen heel wat opmerkingen gemaakt en een aantal voorstellen gedaan. Het verheugt me dat met de meeste opmerkingen en suggesties over de werking van het Kinderrechtencommissariaat en over de verslaggeving rekening is gehouden. Telkens was het decreet Oprichting van het Kinderrechtencommissariaat het uitgangspunt voor evaluatie en voorstellen. Uit het nieuwe jaarverslag blijkt dat het Kinderrechtencommissariaat tijdens het voorbije werkjaar de decretale opdracht verder heeft ingevuld en de prioriteiten duidelijker heeft uitgeklaard.

Ik ben blij dat de kinderrechtencommissaris voortdurend wordt bevraagd vanuit diverse hoeken : kinderen, jongeren, volwassenen, het middenveld en niet in het minst dit parlement. Terecht moet doorheen al deze vragen en verwachtingen het team van het Kinderrechtencommissariaat zelf bepalen hoe en wanneer welke opdrachten moeten worden uitgevoerd. Ik kan me helemaal terugvinden in de ambitie van het Kinderrechtencommissariaat om in samenspraak met het werkveld voldoende oog te hebben voor de eigenlijke opdracht, namelijk het stimuleren van een kinderrechtenbeleid in Vlaanderen.

Toen in juli 1997 dit Kinderrechtencommissariaat werd opgericht, wilden we het debat rond kinderrechten op gang brengen. In samenwerking met de regering wilden we een coherent beleid over kinderrechten tot stand brengen. In het decreet zijn de voornaamste taken bepaald : toezien op de naleving van het verdrag; instaan voor de opvolging, analyse, evaluatie en bekendmaking van de leefomstandigheden van het kind; en optreden als vertolker van rechten, belangen en noden van het kind.

Naast het waarborgen van de belangen van kinderen in de verschillende decreten door adviezen en aanbevelingen, moet het commissariaat toch ook manieren zoeken om kinderen beter te laten participeren. U begrijpt dan ook dat onze fractie blij is met de nieuwe hoofdklemtoneel die thans door de kinderrechtencommissaris naar voren wordt geschoven : een 'krachtig, participatief kinderrechten-

Merckx-Van Goey

beleid gewenst'. Terecht stelt men de nood aan een degelijke uitwerking van en een versterking van de rechtspositie van minderjarigen vast, evenals de nood aan systematische informering van minderjarigen en volwassenen over participatieve kinder-rechten en de nood aan een geïntegreerd beleids-matig optreden van de hele Vlaamse en federale overheid. Het is niet cynisch bedoeld, maar op al deze vlakken is nog veel werk aan de winkel.

Mevrouw de kinderrechtencommissaris, uw bood-schap is blijkbaar deze keer goed overgekomen bij de pers. Vorig jaar was u wat de dupe door de over-trokken aandacht voor uw ombudswerk en het eigenlijk achteruitstellen van uw kerntaak. Deze keer, door het accentueren van de hoofdklem-tonen, is inderdaad het volgende bijgebleven: 'krach-tig, participatief kinderrechtenbeleid gewenst'.

Bij deze wens ik nogmaals te benadrukken hoe be-langrijk het wel is dat we in 1997 voor twee invalshoeken hebben gekozen in dit parlement. Als we de inbreng en de verantwoordelijkheid van het voorbije jaar van de Vlaamse regering bekijken, dan is vorig jaar wel een verloren jaar geweest. Dit hebben we trouwens naar aanleiding van de be-spreking van het jaarverslag van de regering vorige week in de commissie kunnen inbrengen. Vorig jaar was van de kant van coördinerend minister voor Kinderrechten, mevrouw Vogels, een non-event. In de realiteit is het zo dat de beleidsvoering voor kinderen en jongeren de doelstellingen niet bereikt omwille van de versnipperde benadering en het gebrek aan systematisch overleg. We misten tot nog toe elke vorm van coördinatie.

Twee Vlaamse decreten voorzien in een regeling waarbij een jaarlijks verslag dient opgesteld, voor-gelegd en besproken in het Vlaams Parlement over de evolutie van en de knelpunten in de belangen-behartiging van kinderrechten. De bespreking van het jaarverslag is een uitgelezen moment om te toetsen hoe de problemen die de belangenbehartiging van kinderen meebrengen, overgebracht worden aan de Vlaamse volksvertegenwoordigers. Het signaleren van knelpunten kan ons ertoe aanzetten om op een snelle en adequate manier te reageren op maatschappelijke problemen en derhalve ge-bruik te maken van de adviesverlening reeds bij de conceptfase van decreten en resoluties. Het is de bedoeling dat die jaarverslagen een aanzet zouden zijn tot een vruchtbaar overleg tussen het Vlaamse beleid en het Kinderrechtencommissariaat. Een en ander moet dan toelaten dat op een systematische en inclusieve wijze vanuit één visie werk wordt ge-

maakt van de implementatie van kinderrechten, zowel in de administratie als in de samenleving.

Hoewel het jaarverslag van de kinderrechtencom-missaris en het jaarverslag van de Vlaamse rege-ring elk hun eigen doelstellingen hebben, is er toch een relatie tussen beide. De complementariteit tus-sen de opdracht van de kinderrechtencommissaris en de overheid, in het bijzonder de Vlaamse rege-ring, zou dus duidelijker dienen te worden. Beide moeten prioriteiten naar voren schuiven. Dit kan maar tot uiting komen als beide rapporten samen en vanuit een inclusieve benadering worden be-sproken. Minstens zou de periode waarover wordt gerapporteerd en het moment van indiening bij het parlement op elkaar moeten worden afgestemd. De huidige decretale regeling maakt dit niet moge-lijk.

Het jaarverslag van de kinderrechtencommissaris wordt in plenaire vergadering besproken. Er is hieraan nog geen enkele bespreking voorafgegaan in de commissie. Het jaarverslag van de regering is vorige week in de commissie voor Welzijn bespro-ken. Dit is traditioneel de commissie waar de kin-derrechten ter sprake komen. Het voltallige parle-ment zou eigenlijk voor de bespreking van beide verslagen moeten worden gemobiliseerd. Het parle-ment moet tot een synthese van de twee jaarver-slagen kunnen komen en moet nieuwe initiatieven op korte en op lange termijn kunnen nemen.

Bij de behandeling van het vorige jaarverslag van de kinderrechtencommissaris is gebleken dat ver-schillende fracties het betreurden dat de kinder-rechtencommissaris tijdens de plenaire vergadering niet in dialoog kon treden met de leden van het parlement. Het leek ons in 1997, bij het indienen van het voorstel van decreet, een goede zaak om het jaarverslag elk jaar in de plenaire vergadering te laten bespreken. We dachten toen dat een brede bewustmaking van het volledige Vlaams parlement was aangewezen. Dit jaarverslag mocht niet enkel in de voor-de-hand-liggende commissies voor Wel-zijn, voor Onderwijs of voor Cultuur en Jeugd aan de orde worden gesteld.

Het gaat hier eigenlijk om twee afzonderlijke drijf-veren. De decreetgever wil dit jaarverslag in ple-naire vergadering behandelen. Vele leden van het parlement wensen echter in dialoog te treden met de kinderrechtencommissaris.

Er is op de recentste vergadering van het Uitge-breed Bureau een beslissing genomen en toegelicht. Ik betreur dat deze beslissing niet voor dit jaarver-slag geldt. Ik meende nochtans dat we dit hadden

Merckx-Van Goey

beslist en dat we in januari 2001 data hadden geventueerd om door middel van een bespreking, een terugkoppeling en een eventuele stemming over voorstellen van resolutie of over aanbevelingen het Vlaams Parlement de mogelijkheid te bieden om tot een zinvoller dialoog en betere standpunten te komen.

Ik zou het voorstel van het Uitgebreid Bureau graag aanvullen met de vraag om de mogelijkheid te creëren om het jaarverslag in aanwezigheid van de kinderrechtencommissaris in de verschillende commissies te bespreken. Het lijkt me bovendien aangewezen om de precieze rol van het Kinderrechtencommissariaat als brug tussen burger, beleid en regelgeving verder te verduidelijken. Het decreet kan hierbij een basis vormen. Er is behoefte aan een protocol dat de parlementaire besluitvormingsprocessen en de samenwerking tussen de kinderrechtencommissaris en het Vlaams Parlement stroomlijnt.

Aangezien er momenteel nog steeds grote verschillen bestaan tussen de commissies, zou dit protocol zich kunnen uitspreken over de wijze waarop men het Kinderrechtencommissariaat om advies kan vragen, over de timing van de agendering, over de voorstellen, vragen en interpellaties inzake kinderrechtenthema's, over de aanwezigheid en de deelname van de kinderrechtencommissaris en over de vraag hoe een KER betreffende een voorstel of een decreet tot stand dient te komen.

Ik wil hier nog even uitweiden over de bespreking van het regeringsverslag door de kinderrechtencommissaris. Deze bespreking heeft vorige week plaatsgevonden. De kinderrechtencommissaris was wel aanwezig, maar had niet de mogelijkheid om het woord te nemen. Dit probleem vraagt om een oplossing.

De adviezen en het jaarverslag van de kinderrechtencommissaris dienen overigens accurater en sneller te worden opgevolgd. Er moet duidelijkheid komen aangaande de noodzakelijke ruimte op de politieke agenda voor de eigen initiatieven van de kinderrechtencommissaris. Deze eigen initiatieven kunnen voortvloeien uit meldingen van de ombudsman. Het kan evenwel ook gaan om een verdere toepassing van het verdrag.

We mogen de signaal- en waakhondfunctie van het Kinderrechtencommissariaat niet reduceren tot een jaarlijks verslag dat dan eenmalig in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement wordt

besproken. Men zou in de bevoegde commissies makkelijk kunnen overschakelen op driemaandelijkse of regelmatige briefings of gedachtewisselingen met de kinderrechtencommissaris. Ik neem aan dat dit een wijziging van het reglement vergt. Ik zal binnenkort enkele voorstellen in die zin doen.

Na deze laatste, eerder formele voorstellen, wil ik graag in telegramstijl mijn waardering uiten voor het jaarverslag en voor de inzet van de kinderrechtencommissaris en haar ploeg. Er is op heel wat punten vooruitgang geboekt. Ik kan enkel hopen dat het volgende jaarverslag nog meer vooruitgang zal aantonen.

Een eerste punt betreft de competentie en de expertise op het Kinderrechtencommissariaat. Deze opbouw krijgt stilaan vorm en wordt momenteel door wetenschappelijk onderzoek onderbouwd of voorbereid. Ten tweede : de coalitie met het ruime veld wordt stilaan zichtbaar en levert resultaten op. Ten derde : meer en meer neemt het Kinderrechtencommissariaat zijn functie als draaischijf waar. Uit het verslag over het voorbije jaar blijkt dat de aandacht voor netwerken reëel is. Ten vierde : ik ben blij dat de werking niet is beperkt tot de ombudsfunctie, tot de kanalisering van de klachten van kinderen. Ten vijfde : in het jaarverslag is een goede bibliografie opgenomen. Dat is een dienstig werkinstrument voor de Vlaamse volksvertegenwoordigers. Ten zesde : er is een betere afbakening van onderwerpen waarbij de rechten van kinderen aan de orde zijn. Er zijn voorstellen om het spreekrecht van kinderen te optimaliseren en de rechtspositie van minderjarigen te verbeteren. Dat laatste verdient onze volle aandacht. In onze motie over bijzondere jeugdzorg vragen we hierover rechtstreeks overleg met het federale parlement.

Hoe kunnen kinderen hun rechtmatige plaats opeisen in buurt en gemeente, en hoe kunnen kinderen zelf de aandacht hiervoor mee aanwakkeren ? Deze aanpak behoort niet echt tot de taken van het parlement, maar eerder tot de taken van een onafhankelijk Kinderrechtencommissariaat. Ik betreur het een beetje dat in de jaarverslagen van vorig en van dit jaar het thema van kinderen en hun recht op gezondheid niet echt als een aandachtspunt wordt weerhouden. Dit thema is misschien niet het voorwerp van gesprekken van alledag, maar het draagt de bekommernis weg van veel kinderen en van veel gezinnen. Misschien is het een goede zaak als er op dit punt vooruitgang zou worden geboekt.

Het rapport is aanbevolen lectuur. Het is aangewezen om in ons werk van alledag de dialoog aan te

Merckx-Van Goey

gaan met het Kinderrechtencommissariaat, dat als megafoon van jongeren en kinderen fungeert. Zijn adviezen verdienen aandacht. We moeten daarmee rekening houden. Onze fractie herbevestigt haar vertrouwen in het Kinderrechtencommissariaat. We hopen dat we nog dikwijls met Kinderrechtencommissariaat in dialoog kunnen treden. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, geachte leden van het Kinderrechtencommissariaat, mijn betoog zal kort zijn, wat helemaal niet in overeenstemming is met mijn waardering voor uw werk. Ik wil u daar dan ook mee feliciteren.

In de jongerenkrant vat u bijzonder kernachtig en correct uw opdracht samen. U moet minderjarigen in Vlaanderen zoveel mogelijk informeren over hun rechten, hun belangen verdedigen, en opkomen voor hun noden. U moet zorgen dat de minderjarigen kunnen participeren aan het maatschappelijke leven, en u moet op zoek gaan naar zoveel mogelijk partners om samen te werken aan een beter beleid. Dat is geen kleinigheid, maar een enorme opdracht. Bovendien hebt u een bijkomende opdracht, namelijk het jaarlijks informeren van dit parlement over de resultaten van uw werk.

Een eerste voorstel van mijn fractie sluit aan bij het betoog van mevrouw Merckx. Ik zal onderzoeken of we een decretale wijziging moeten doorvoeren om met u een rechtstreekse dialoog te kunnen aangaan. Het is volledig in tegenspraak met uw opdracht jongeren te informeren en hun participatie te bevorderen, dat wij zelf niet met de kinderrechtencommissaris in dialoog kunnen treden. Dat is een gebrek, dat ik binnenkort wil onderzoeken, waarna ik eventueel een decreetswijziging zal voorstellen.

Collega's, mevrouw de kinderrechtencommissaris, drie vaststellingen zijn voor mij belangrijk in dit jaarverslag. Mevrouw Vertriest zal vanuit een bijzondere invalshoek nog een paar andere vaststellingen toelichten en aanbevelingen doen. Ik heb dus niet de ambitie om volledig te zijn.

Een eerste vaststelling is dat het niet mogelijk is om slechts een beetje kinderrechtencommissaris te zijn. Het is niet mogelijk om slechts een beetje alle minderjarigen in Vlaanderen te informeren over

hun rechten. Het kan alleen door er voluit voor te gaan. Daarvoor zijn middelen en menskracht nodig. Dat moet ook zo blijven. Informeren en sensibiliseren zijn volgens mij de belangrijkste opdrachten, omdat ze de voorwaarde zijn om participatie te kunnen garanderen.

Ik maak van deze gelegenheid gebruik om u en uw team te feliciteren met het gedrukte informatie-materiaal voor kinderen en jongeren. Ik ervaar in de praktijk dat zij het materiaal aantrekkelijk vinden, en dat ze het lezen en gebruiken in de klas. Als ze het in handen krijgen, vinden ze het bijzonder goed materiaal. Het is ook goed dat u openbare activiteiten blijft organiseren, zoals bijvoorbeeld het Kinderrechtenfestival. Daarmee kunt u naar buiten treden, en het slaat aan bij kinderen en jongeren.

Misschien is het nuttig dat u in het volgende werkingsjaar nog meer publiek stelling neemt in debatten over kinderen. Publiek betekent ook in de media. Het is belangrijk dat u in de Vlaamse leefwereld een standpunt inneemt met betrekking tot de positie van kinderen, anders dreigen ze in het debat soms uit de boot te vallen.

Ik ben bijzonder blij met de sensibiliseringscampagne die u hebt gevoerd inzake 'rechten in je buurt en gemeente'. Ze was bijzonder inspirerend en goed gekozen, ook wat de timing betreft. Kinderen en jongeren kunnen via een referendum hun mening geven over de door hen gewenste veranderingen in de gemeente. De nieuwe besturen maken momenteel de beleidsplannen voor de volgende 6 jaar. Ik hoop van harte dat ze rekening houden met de suggesties van de kinderen en de jongeren. Dit idee moet voortdurend aandacht krijgen. Het is nodig dat de ondersteuningsstructuur van de pilotoregio's blijft bestaan. Ik vrees immers dat de besturen, de volwassenen nog niet automatisch de stem van de kinderen in aanmerking zullen nemen. Men moet de proefprojecten voortzetten van zodra we weten hoe de ondersteuningsstructuur gestalte krijgt.

Ik heb ook een opmerking over uw adviezen inzake het decreetgevend werk. Die adviezen zijn bijzonder goed onderbouwd, nuttig en noodzakelijk voor het parlementair werk. Men kan blijkbaar ook een uitbreiding vaststellen van het aantal aanbevelingen. Ik zou er graag nog meer krijgen en niet enkel omwille van de kwantiteit. U moet ook het werkterrein verruimen. We hebben er al één ontvangen over sport en over de verbrandingsovens. Dat is een goede en noodzakelijke uitbreiding naar de zogenaamde hardere materies.

Van Den Heuvel

De kinderrechtencommissaris heeft een bijzondere opdracht als we het themadebat houden over milieu en gezondheid. Het is een goede zaak dat wij als parlementsleden de visie van kinderen in acht nemen. De kinderrechtencommissaris moet daarvoor zorgen. Kinderen nemen een bijzondere plaats in inzake milieu en gezondheid. De maat van kinderen is een andere dan die van volwassenen. Bij meetpunten voor gezondheid moet men daarmee rekening houden.

Binnenkort bespreken we in het parlement de basismobiliteit. Jonge kinderen kunnen niet meer zelf naar vriendjes of naar hun grootouders gaan. Men moet ze brengen. Het zou dan ook onbegrijpelijk zijn indien we een decreet over de basismobiliteit goedkeuren en de plaats van de kinderen daarin vergeten. Ik heb nog maar heel vluchtig de ideeën daarover doorgenomen. Ik vind er echter geen invalshoek in terug waarbij men uitdrukkelijk rekening houdt met kinderen. U kunt een advies geven om de plaats van kinderen hierin te laten opnemen. Onze fractie zal uiteraard de nodige acties ondernemen. We kunnen echter alle steun gebruiken.

Net zoals mevrouw Merckx vind ik het bijzonder belangrijk dat we het rapport van de regering over de implementatie van de kinderrechten en het rapport van de kinderrechtencommissaris samen bespreken en dat we er één conclusie aan verbinden. Zo kunnen we alle acties inzake kinderrechten versterken en bundelen.

We moeten steeds rekening houden met de ingekomen en behandelde klachten in het jaarrapport. Ik ga er dus van uit dat alle collega's die het rapport hebben gelezen, telkens wanneer ze parlementair werk verrichten of een idee lanceren, het jaarrapport erbij nemen.

Mevrouw de kinderrechtencommissaris en leden van het team, ik wil u nadrukkelijk feliciteren. Het rapport is bijzonder leesbaar en zinvol. Ik bied u mijn medewerking aan de implementatie van de kinderrechten aan. Ik wens u veel succes toe voor het volgende werkingsjaar. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het jaarverslag van het Kinderrechtencommissariaat is erg goed

uitgewerkt, verschaft heel wat boeiende gegevens en geeft een duidelijk overzicht van de vele taken van het commissariaat. Het Kinderrechtencommissariaat begint daadwerkelijk op kruissnelheid te komen. De bekendheid stijgt. Meer kinderen en minderjarigen doen een beroep op het commissariaat en het aantal adviezen en interventies neemt toe. Ik meen dat het in dit opzicht verantwoord is dat het commissariaat vraagt om een bijkomende jurist en communicatiemedewerker.

Een van de belangrijkste taken is ontegensprekelijk de toetsing van het Internationaal Verdrag van de Rechten van het Kind. We stellen met genoegen vast dat in de jeugd dossiers die we in de commissie voor Cultuur volgen, met name het Vlaams Jeugdwerkbeleidsplan, en bij de aanpassingen van verschillende decreten, expliciet wordt verwezen naar het internationaal verdrag. Ook in het welzijnsdomein groeit de reflex om het beleid te toetsen aan de rechten van het kind. In andere beleidsdomeinen is er die aandacht tot nu toe veel minder. We zien hier een belangrijke taak weggelegd voor de nieuwe juridische medewerker.

Het is zonder meer positief dat het aantal ombudsvragen stijgt en dat in verhouding veel meer kinderen en tieners zelf bellen. Het feit dat meer dan 90 procent van de vragen ook echt ontvankelijk is bewijst dat kinderen echt wel weten waarmee ze op het commissariaat terecht kunnen. We stellen vast dat het aantal vragen vooral stijgt tijdens acties zoals het Kinderrechtenfestival of de viering van tien jaar kinderrechten. Op die momenten komt het Kinderrechtencommissariaat goed aan bod in de media. Daarom lijkt een doorgedreven en permanente promotiecampagne erg zinvol. We hopen dat de nieuwe communicatiemedewerker hiertoe zijn steentje kan bijdragen. Hij of zij zal ook moeten proberen om de doelgroep tieners die zich nu blijkbaar nog niet zo aangesproken voelt door kinderrechten, te bereiken.

We hebben toch wel een aantal bedenkingen, vragen en suggesties bij het jaarverslag en de werking van het commissariaat. We betreuren de manier waarop dit jaarverslag werd overgebracht. Het zou, zoals een collega aanhaalde, beter zijn om net zoals de Ombudsdienst het jaarverslag in samenspraak met de voorzitter van het parlement eerst in het parlement in een ad-hoccommissie te bespreken. De commissiezittingen in dit parlement zijn openbaar en dus ook voor de pers toegankelijk.

Bij het overlopen van de talrijke adviezen krijg ik de indruk dat het commissariaat zijn beleidswerk heel sterk laat bepalen door de agenda van de re-

Mahassine

geringen en de parlementen, en ad-hocadviezen verleent. Het commissariaat zou in de toekomst meer en meer zelf op de politieke agenda moeten gaan wegen door voorstellen en knelpunten naar voren te schuiven.

Vorig jaar vroegen we naar aanleiding van de bespreking van het verslag naar bijkomende gegevens over de sociale achtergronden van de kinderen en het aandeel van allochtone kinderen. In het jaarverslag vinden we enkel een onderscheid naar leeftijd voor de kinderen. Voor volwassenen wordt er gepeild naar het beroep. Het kan toch niet zo moeilijk zijn om op basis van een vraag over het beroep van de ouders en op basis van de naam van het kind enige gegevens over sociale achtergrond en afkomst te verzamelen. Voor een gerichte communicatiestrategie zijn dergelijke gegevens trouwens erg bruikbaar.

Ten slotte wijst de kinderrechtencommissaris terecht op de verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering inzake de kindereffectrapportage en de interministeriële conferentie voor de rechten van het kind. Tot nog toe werd er door de regering slechts één kindereffectenrapport opgemaakt. Dit decreet vraagt niet naar uitgebreide wetenschappelijke rapporten. Het gaat veeleer om het verwerven van een reflex om bij beslissingen die de belangen van kinderen kunnen raken, vooraf stil te staan bij de mogelijke gevolgen op kinderen. We vragen de regering dan ook om hier het komende jaar expliciet aandacht aan te schenken. We hopen dat het Kinderrechtencommissariaat dit ook strikt opvolgt, en ons volgend jaar een overzicht bezorgt van de decreten en besluiten die onder de toepassing van dit decreet vielen en al dan niet vergezeld gingen van een kindereffectenrapport.

In de vorige legislatuur werd een interministeriële conferentie voor de rechten van het kind opgericht, die kinderrechtenthema's behandelt in overleg met de federale overheid. Dit overlegforum was niet legislatuuroverschrijdend en is tot op heden nog niet samengekomen. We hopen dat minister Anciaux, die toch blijk geeft van ruime aandacht voor kinderrechten, snel werk maakt van de oprichting van deze commissie. (*Applaus bij de SP*)

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte minister, geachte aanwezigen, er zijn twee aanleidingen waarom ik specifiek het woord wil voeren. Ten eerste is er het

verslag van het Kinderrechtencommissariaat. Ten tweede zijn er de besprekingen die we in de commissie voor Ruimtelijke Ordening hebben gevoerd over het verzoekschrift van de VZW Forum in verband met meer ruimte voor kinderen.

Het verzoekschrift van Forum staat niet alleen. Verschillende jeugdconsulenten en jeugdorganisaties hebben reeds het gebrek aan ruimte voor kinderen aangeklaagd. De bevraging van het Kinderrechtencommissariaat heeft dit ook bevestigd. Er is dus een probleem. Uit de besprekingen in de commissie, met het gewaardeerde advies van het commissariaat, zou ik drie concrete aanbevelingen willen doen.

Mijn eerste aanbeveling is de volgende. Bij mijn weten is er geen advies verstrekt vanuit het Kinderrechtencommissariaat inzake het decreet op de ruimtelijke ordening, noch inzake het RSV. Ook al zijn deze decreten reeds van toepassing, toch wil ik vragen om ze te toetsen aan het kinderrechtenverdrag. Ik wil ook vragen dat er hierover advies wordt gegeven aan de commissie voor Ruimtelijke Ordening, zodat bij de opmaak van ruimtelijke plannen – zowel de komende structuur- als uitvoeringsplannen – de belangen van kinderen en de ruimte voor kinderen gewaarborgd worden.

Ruimtelijke ordening is een sector met nogal wat procedures voor inspraak. Een belangrijke uitdaging is om te zien op welke manier jongeren en kinderen op een eigen manier geïnformeerd en betrokken kunnen worden. Jongeren hebben immers niet dezelfde communicatieve vaardigheden als volwassenen. Aangepaste procedures moeten mogelijk zijn.

Een tweede element is de subsidiariteit. Gemeentelijke structuurplannen zullen enorm bepalend zijn of er al dan niet speelruimte voor de kinderen gecreëerd zal worden of bewaard zal blijven. Provinciale structuurplannen moeten best oplossingen geven aan de vraag naar een bovenlokale jongereninfrastructuur als deel van de ruimtelijke, toeristische en recreatieve infrastructuur. In die zin is het nu nodig dat het Kinderrechtencommissariaat zich ook richt tot de lokale en intermediaire besturen. De campagne 'Rechten in je buurt' met pilootprojecten in gemeenten zijn reeds een stap in die richting. We hopen dat dit resultaat zal hebben inzake ruimte voor kinderen.

Dan is er nog een derde element. Het huidige verslag van het Kinderrechtencommissariaat maakt gewag van samenwerking met overheden, voornamelijk overheden uit de welzijns-, gezondheids, ge-

Vertriest

lijke-kansen-, jeugd- en onderwijssector. Het lijkt me belangrijk dit in het komende jaar stilaan uit te breiden. Ik denk dat de ruimtelijke ordening een van de belangrijke sectoren is waar dit jaar werk van kan worden gemaakt.

Geachte leden van dit parlement, ik hoop dat we, in samenwerking met de regering en het Kinderrechtencommissariaat, er in kunnen slagen meer ruimte te creëren voor kinderen en jongeren.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

BEGROTING VAN HET KINDERRECHTEN-COMMISSARIAAT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2001

Bespreking en stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de begroting van het Kinderrechtencommissariaat voor het begrotingsjaar 2001.

De bespreking is geopend.

De heer Loones, secretaris, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de begroting van het Kinderrechtencommissariaat voor het begrotingsjaar 2001 eenparig is aangenomen ? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren André Denys, Gilbert Bossuyt, Ludo Sannen en Chris Vandenbroeke betreffende de naleving van

de aanbevelingen van de afdeling "Financieringsbehoeften van de overheid" van de Hoge Raad van Financiën

– 502 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Denys, Bossuyt, Sannen en Vandenbroeke betreffende de naleving van de aanbevelingen van de afdeling "Financieringsbehoeften van de overheid" van de Hoge Raad van Financiën dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– gelet op :

1° de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, inzonderheid artikel 49 en op de mechanismen bedoeld in de artikelen 13, § 2, 33, § 2 en 47, § 2 ;

2° het stabiliteitsprogramma van België 2001-2005, opgesteld in uitvoering van het pact voor stabiliteit en groei ;

3° het samenwerkingsakkoord van 24 november 1999 tussen de Federale staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest betreffende de begrotingsdoelstellingen voor de periode 2000-2002 ;

4° het jaarverslag 2000 van de afdeling "Financieringsbehoeften van de overheid" van de Hoge Raad van Financiën ;

– overwegende dat :

1° het respect van de normen van de Hoge Raad van Financiën de bijdrage waarborgt van de Gemeenschappen en de Gewesten om de verbintenissen na te komen die België op zich heeft genomen in het kader van het pact voor stabiliteit en groei van 17 juni 1997 ;

2° in uitvoering van Europese verordening nr. 2223/96 van de Raad van 25 juni 1996 de overheidsrekeningen dienen opgesteld te worden volgens het Europees systeem van de nationale en regionale rekeningen (ESR95) ;

Voorzitter

- 3° de begroting 2001 van de Vlaamse Gemeenschap tot stand kwam voor de septemberverklaring, voor de totstandkoming van het Sint-Hedwigakkoord en voor de opstelling van de federale begroting 2001 ;
- 4° in de federale begroting 2001 rekening gehouden werd met een extra-inspanning van entiteit 2 van $\pm 0,3$ % van BBP zonder dat daar een akkoord over bestond ;
- 5° in de begroting 2001 van de Vlaamse Gemeenschap naar analogie met het voorgaand jaar rekening gehouden werd met de strengste norm van de Hoge Raad van Financiën (scenario B) zoals opgenomen in het advies van de Hoge Raad van Financiën 1999 zijnde 13,9 miljard frank overschot op de begroting 2001 ;
- 6° de begroting van de Vlaamse Gemeenschap de enige begroting is van de Gewesten en Gemeenschappen die afsluit met een begrotingsoverschot ;
- 7° Vlaanderen in het verleden steeds de normen van de Hoge Raad van Financiën nageleefd heeft (en in het totaal reeds meer dan 90 miljard frank beter heeft gedaan) ;
- 8° de bijkomende inspanningen niet gelijk verdeeld zijn tussen de verschillende overheden van entiteit 2 ;
- 9° het uiteraard niet de bedoeling is extra-middelen die bij het opstellen van de Vlaamse begroting nog niet gekend waren, nu plots in extra uitgaven om te vormen ;

– vraagt de Vlaamse regering :

dat zij niet zonder meer akkoord gaat met de bijkomende verplichtingen die aan Vlaanderen opgelegd worden op basis van begrotingsdoelstellingen, maar dat zij zou ijveren opdat de overschotten niet enkel voor schuldafbouw maar ook voor reservering of voor eenmalige investeringen aangewend kunnen worden.

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik stel voor om voor de bespreking van deze resolutie te verwijzen naar de bespreking van het voorstel tot spoedbehandeling.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Stemming over het amendement

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de stemming over het amendement op het voorstel van resolutie van de heren Denys, Bossuyt, Sannen en Vandenbroeke betreffende de naleving van de aanbevelingen van de afdeling "Financieringsbehoeften van de overheid" van de Hoge Raad van Financiën dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 1

voorgesteld door de heren Herman De Reuse,
Mathieu Boutsen en Roland Van Goethem

In de laatste streep, eerste regel de woorden "zonder meer" schrappen.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
20 leden hebben ja geantwoord ;
3 leden hebben zich onthouden ;
83 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
22 leden hebben ja geantwoord ;
3 leden hebben zich onthouden ;
85 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Boutsen Mathieu
De Gryze Niki

Voorzitter

De Lobel Hilde
 De Reuse Herman
 Demol Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Geraerts Jean
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caluwé Ludwig
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 Croes Lisette
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Meyer Jos
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Declercq Veerle
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Grouwels Brigitte
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle

Helsen Koen
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laurys Jan
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert

Zich ONTHOUDEN hebben :

Martens Luc
 Van Cleuvenbergen Riet

Voorzitter

Weyts Johan

Het amendement is niet aangenomen.

Redenen voor onthouding ?

De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Van Wallendael.

De voorzitter : Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Feytons.

De voorzitter : De heer Weyts heeft het woord.

De heer Johan Weyts : Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Devolder.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Denys, Bossuyt, Sannen en Vandebroeke betreffende de naleving van de aanbevelingen van de afdeling "Financieringsbehoeften van de overheid" van de Hoge Raad van Financiën.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
61 leden hebben ja geantwoord ;
45 leden hebben zich onthouden.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
62 leden hebben ja geantwoord ;
48 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Croes Lisette
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Janssens-Vanoppen Simonne
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Schepens Cis
Stassen Jos
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Duppen Jan
Van Grembergen Paul
Van Nieuwkerke André

Voorzitter

Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert

Verrijken Miel
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Boutsen Mathieu
 Caluwé Ludwig
 Coens Joachim
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demol Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Geraerts Jean
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van der Poorten Mark
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vanleenhove Gilbert
 Verougstraete Christian

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Joris Van Hauthem betreffende de gevolgen voor Halle-Vilvoorde van de reorganisatie van de politiediensten
 – 492 (2000-2001) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heer Van Hauthem betreffende de gevolgen voor Halle-Vilvoorde van de reorganisatie van de politiediensten.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 22 leden hebben ja geantwoord ;
 25 leden hebben zich onthouden ;
 63 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Boutsen Mathieu
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Reuse Herman
 Demol Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Geraerts Jean
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen

Voorzitter

Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Croes Lisette
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy

Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Nieuwkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert

Zich ONTHOUDEN hebben :

Becq Sonja
 Caluwé Ludwig
 Coens Joachim
 De Meyer Jos
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van der Poorten Mark
 Van Rompuy Eric
 Vanleenhove Gilbert
 Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie niet aan.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Sonja Becq en de heer Eric Van Rompuy be-

treffende de reorganisatie van de politiediensten en de gevolgen ervan voor het bestuurlijke arrondissement Halle-Vilvoorde – 499 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3

Stemming over de amendementen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de stemmingen over de amendementen op het voorstel van resolutie van mevrouw Becq en de heer Van Rompuy betreffende de reorganisatie van de politiediensten en de gevolgen ervan voor het bestuurlijke arrondissement Halle-Vilvoorde.

Het eerste amendement luidt als volgt :

Amendement Nr. 1

voorgesteld door de heer Francis Vermeiren, Herman De Loor, Eloi Glorieux en Etienne Van Vaerenbergh

De laatste streep vervangen door wat volgt :

"– vraagt de Vlaamse regering :

- 1) er bij de federale Regering ten sterkste op aan te dringen dat in de organisatorische structuur zoals ze werd uitgetekend voor het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde, de adjunct-Drico en de adjunct-Dirjud in hun respectieve bevoegdheden voor het administratief arrondissement Halle-Vilvoorde alle middelen worden gegeven om een geëigend autonoom beleid inzake politiezorg en justitiële zorgverlening te ontwikkelen ;
- 2) verder te blijven streven naar de uiteindelijke splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde."

Het tweede amendement luidt als volgt :

Amendement Nr. 2

voorgesteld door de heer Joris Van Hauthem

Aan de laatste streep een tweede en derde lid toevoegen die luiden als volgt :

"– dit betekent de oprichting van een gedeconcentreerde dienst voor de gemeenten van het

Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, en een gedeconcentreerde dienst voor de gemeenten van het administratief arrondissement Halle-Vilvoorde ;

- hiertoe het Overlegcomité samen te roepen op basis van artikel 32, § 3, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen."

Het derde amendement luidt als volgt :

Amendement Nr. 3

voorgesteld door de heren Eric Van Rompuy, Johan De Roo en mevrouw Brigitte Grouwels

Aan de laatste streep een tweede lid toevoegen dat luidt als volgt :

"hiertoe het overlegcomité Federale regering – Gewestregering bijeen te roepen op basis van artikel 32, § 3, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen."

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : De indieners van deze resolutie hebben een amendement ingediend dat overeenkomt met het amendement dat ik heb ingediend. Ik trek mijn amendement dus in.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Van Rompuy, De Roo en mevrouw Grouwels.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
44 leden hebben ja geantwoord ;
3 leden hebben zich onthouden ;
63 leden hebben neen geantwoord.

Voorzitter

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Boutsen Mathieu
 Caluwé Ludwig
 Coens Joachim
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Demeester-De Meyer Wivina
 Demol Johan
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Geraerts Jean
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van der Poorten Mark
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vanleenhove Gilbert
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia

Cordeel Marc
 Croes Lisette
 De Batselier Norbert
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Gysbrechts Peter
 Helsen Koen
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Janssens-Vanoppen Simonne
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Nieuwkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert

Voorzitter

Zich ONTHOUDEN hebben :

Martens Luc
Van Cleuvenbergen Riet
Weyts Johan

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Vermeiren, De Loor, Glorieux en Van Vaerenbergh.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
62 leden hebben ja geantwoord ;
4 leden hebben zich onthouden ;
43 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Croes Lisette
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Janssens-Vanoppen Simonne
Kenzeler André

Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Schepens Cis
Stassen Jos
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Duppen Jan
Van Grembergen Paul
Van Nieuwerkerke André
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbossche Dany
Vandenbroeke Chris
Vermeiren Francis
Vermeulen Jo
Vertriest Isabel
Voorhamme Robert

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Boutsen Mathieu
Caluwé Ludwig
Coens Joachim
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Demol Johan
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Gardeyn-Debever Gisèle
Geraerts Jean
Grouwels Brigitte

Voorzitter

Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vanleenhove Gilbert
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Martens Luc
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Hauthem Joris
 Weyts Johan

Het amendement is aangenomen.

Intrekking

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Onze fractie zal de resolutie die nu is geamendeerd terugtrekken omdat wij niet meer akkoord gaan met de inhoud van deze resolutie. Wij willen dus niet dat onze naam daarmee wordt geassocieerd.

Gisteren zou de heer Van Vaerenbergh deze resolutie hebben gesteund. Blijkbaar vindt de Volksunie het belangrijker de federale regering te depaneren en de heer Van Krunkelsven te blijven steunen in zijn steun aan de federale regeringspolitiek.

Vroeger namen we hier Vlaamse standpunten in en bovendien porden wij de Vlaamse regering aan. *(Applaus bij de CVP en het VB)*

Overneming

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : In naam van de meerderheidspartijen nemen wij de resolutie over.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Ik heb mij onthouden bij het amendement van de meerderheid omdat dit amendement de resolutie volledig zinloos en zinloos maakt. Wij hebben gisteren een vrij goed debat in de commissie gevoerd. Zowel de VLD als de CVP hebben het fair gespeeld en niet tegen de resolutie gestemd vanuit het oogpunt dat een gemeenschappelijk doel moet worden nagestreefd. Dit doel bestaat erin minstens de autonomie op politieel vlak, die er voor de nieuwe wet op de geïntegreerde politiediensten was, in Halle-Vilvoorde te behouden.

De Volksunie heeft de resolutie goedgekeurd. Vandaag worden we geconfronteerd met een amendement dat in feite de nepoplossing van de federale regering steunt en goedkeurt. Ik vind dit vanwege de meerderheidspartijen, maar vooral vanwege de Volksunie die op federaal vlak geen enkele politieke verantwoordelijkheid draagt, onvoorstelbaar. De Volksunie zal in de Kamer ten strijde moeten trekken met dit dossier en vaststellen dat de Volksunie in het Vlaams Parlement zelf bakzeil wil halen. Ik vind dit onvoorstelbaar. *(Applaus bij het VB)*

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Had de Volksunie de resolutie gisteren in de commissie niet goedgekeurd, dan was er vandaag geen resolutie om in de plenaire vergadering te behandelen. Men had in dat geval de verworpen resolutie opnieuw moeten voorleggen. Door de houding die wij hebben aangenomen, door het overleg dat wij binnen de meerderheidspartijen hebben kunnen voeren, kon veel meer worden bereikt dan door een negatieve houding.

In het vooruitzicht van de resultaten die in de praktijk moeten worden behaald, zijn wij van oordeel dat dit de juiste houding is en zullen wij de resolutie dan ook goedkeuren.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Francis Vermeiren betreffende de reorganisatie van de politiediensten en de gevolgen ervan voor het bestuurlijke arrondissement Halle-Vilvoorde – 499 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heer Vermeiren betreffende de reorganisatie van de politiediensten en de gevolgen ervan voor het bestuurlijke arrondissement Halle-Vilvoorde.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
62 leden hebben ja geantwoord ;
3 leden hebben zich onthouden ;
42 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyns Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Croes Lisette
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Martelaer Ann
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Gysbrechts Peter
Helsen Koen
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Janssens-Vanoppen Simonne
Kenzeler André
Keulen Marino

Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Schepens Cis
Stassen Jos
Suykens Lucien
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Duppen Jan
Van Grembergen Paul
Van Nieuwkerke André
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbossche Dany
Vandenbroeke Chris
Vermeiren Francis
Vermeulen Jo
Vertriest Isabel
Voorhamme Robert

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Boutsen Mathieu
Caluwé Ludwig
Coens Joachim
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Roo Johan
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Demol Johan
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Geraerts Jean
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter

Voorzitter

Kindermans Gerald
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Lootens-Stael Dominiek
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van der Poorten Mark
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Vanleenhove Gilbert
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Martens Luc
 Van Cleuvenbergen Riet
 Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op dinsdag 19 december 2000 om 10 uur en 14 uur, op woensdag 20 december 2000 om 10 uur en 14 uur en op donderdag 21 december 2000 om 10.30 uur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.59 uur.*
